

České vydání

Informace a oznámení

Ročník 64

28. června 2021

Obsah

IV Informace

INFORMACE ORGÁNŮ, INSTITUCÍ A JINÝCH SUBJEKTŮ EVROPSKÉ UNIE

Soudní dvůr Evropské unie

2021/C 252/01	Poslední publikace Soudního dvora Evropské unie v <i>Úředním věstníku Evropské unie</i>	1
---------------	---	---

V Oznámení

SOUDNÍ ŘÍZENÍ

Soudní dvůr

2021/C 252/02	Věc C-690/18: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Juge d'instruction du tribunal de grande instance de Paris (Francie) dne 29. října 2018 – trestní řízení proti X	2
2021/C 252/03	Věc C-691/18: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Juge d'instruction du tribunal de grande instance de Paris (Francie) dne 29. října 2018 – trestní řízení proti Y	3
2021/C 252/04	Věc C-692/18: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Juge d'instruction du tribunal de grande instance de Paris (Francie) dne 29. října 2018 – trestní řízení proti Z	3
2021/C 252/05	Věc C-450/20 P: Kasační opravný prostředek podaný dne 10. září 2020 Comprojecto-Projetos e Construções, Lda. a dalšími proti usnesení Tribunálu (devátého senátu) vydanému dne 8. července 2020 ve věci T-90/20, Comprojecto-Projetos e Construções a další v. ECB a Banco de Portugal . . .	4

2021/C 252/06	Věc C-503/20: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Audiencia Provincial de Las Palmas de Gran Canaria (Španělsko) dne 6. října 2020 – Banco de Santander S.A. v. YC	5
2021/C 252/07	Věc C-539/20 P: Kasační opravný prostředek podaný dne 22. října 2020 Hochmann Marketing GmbH proti usnesení Tribunálu (šestého senátu) vydanému dne 23. ledna 2020 ve věci T-807/19, Hochmann Marketing GmbH v. Evropská komise	5
2021/C 252/08	Věc C-679/20: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Juzgado de lo Contencioso-Administrativo n.º 17 de Barcelona (Španělsko) dne 15. prosince 2020 – Administración General del Estado v. Ayuntamiento de Les Cabanyes	6
2021/C 252/09	Věc C-29/21 P: Kasační opravný prostředek podaný dne 18. ledna 2021 Tinnus Enterprises LLC proti rozsudku Tribunálu (desátého senátu) vydanému dne 18. listopadu 2020 ve věci T-574/19, Tinnus Enterprises v. EUIPO	6
2021/C 252/10	Věc C-59/21 P: Kasační opravný prostředek podaný dne 1. února 2021 Embutidos Monells, SA proti rozsudku Tribunálu (pátého senátu) vydanému dne 2. prosince 2020 ve věci T-639/19, Sánchez Romero Carvajal Jabugo v. EUIPO — Embutidos Monells (5MS MMMM)	6
2021/C 252/11	Věc C-67/21 P: Kasační opravný prostředek podaný dne 2. února 2021 BSH Hausgeräte GmbH proti rozsudku Tribunálu (desátého senátu) vydanému dne 2. prosince 2020 ve věci T-152/20, BSH Hausgeräte GmbH v. Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví	7
2021/C 252/12	Věc C-93/21 P: Kasační opravný prostředek podaný dne 15. února 2021 easyCosmetic Swiss GmbH proti rozsudku Tribunálu (samosoudce) vydanému dne 9. prosince 2020 ve věci T-858/19, easyCosmetic Swiss GmbH v. Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (EUIPO)	7
2021/C 252/13	Věc C-163/21: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Juzgado Mercantil n.º 7 de Barcelona (Španělsko) dne 11. března 2021 – AD a další v. PACCAR Inc, DAF TRUCKS NV a DAF Trucks Deutschland GmbH	7
2021/C 252/14	Věc C-182/21: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Landgericht Düsseldorf (Německo) dne 23. března 2021 – Nokia Technologies Oy v. Daimler AG	8
2021/C 252/15	Věc C-204/21: Žaloba podaná dne 1. dubna 2021 – Evropská komise v. Polská republika	9
2021/C 252/16	Věc C-205/21: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Specializiran nakazatelen sad (Bulharsko) dne 31. března 2021 – trestní řízení proti V.S.	11
2021/C 252/17	Věc C-218/21: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Supremo Tribunal Administrativo (Portugalsko) dne 1. dubna 2021 – Autoridade Tributária e Aduaneira v. DSR – Montagem e Manutenção de Ascensores e Escadas Rolantes SA	12
2021/C 252/18	Věc C-224/21: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Tribunal Arbitral Tributário (Centro de Arbitragem Administrativa – CAAD) (Portugalsko) dne 29. března 2021 – VX v. Autoridade Tributária e Aduaneira	13
2021/C 252/19	Věc C-251/21: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Augstākā tiesa (Senāts) (Lotyšsko) dne 21. dubna 2021 – SIA „Piltenes meži“ v. Lauku atbalsta dienests	14
2021/C 252/20	Věc C-260/21: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Okrazhen sad Vidin (Bulharsko) dne 23. dubna 2021 – Corporate Commercial Bank AD v. Elit Petrol AD	14

2021/C 252/21	Věc C-262/21: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Korkein oikeus (Finsko) dne 23. dubna 2021 – A v. B	15
2021/C 252/22	Věc C-268/21: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Högsta domstolen (Švédsko) dne 23. dubna 2021 – Norra Stockholm Bygg AB v. Per Nycander AB	17
2021/C 252/23	Věc C-273/21: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Budapest Környéki Törvényszék (Maďarsko) dne 28. dubna 2021 – WD v. Agrárminiszter	17
2021/C 252/24	Věc C-284/21 P: Kasační opravný prostředek podaný dne 3. května 2021 Evropskou komisí proti rozsudku Tribunálu (třetího rozšířeného senátu) vydanému dne 24. února 2021 ve věci T-161/18, Braesch a další v. Komise	18
2021/C 252/25	Věc C-286/21: Žaloba podaná dne 4. května 2021 – Evropská komise v. Francouzská republika . . .	19

Tribunál

2021/C 252/26	Věc T-637/19: Rozsudek Tribunálu ze dne 12. května 2021 – Sun Stars & Sons v. EUIPO – Carpathian Springs (AQUA CARPATICA) („Ochranná známka Evropské unie – Námitkové řízení – Přihláška trojrozměrné ochranné známky Evropské unie AQUA CARPATICA – Dřívější trojrozměrná ochranná známka Evropské unie a vnitrostátní ochranná známka VODAVODA – Relativní důvod pro zamítnutí zápisu – Neexistence nebezpečí záměny – Článek 8 odst. 1 písm. b) nařízení (ES) č. 207/2009 [nyní čl. 8 odst. 1 písm. b) nařízení (EU) 2017/1001]“)	20
2021/C 252/27	Věc T-638/19: Rozsudek Tribunálu ze dne 12. května 2021 – Sun Stars & Sons v. EUIPO – Valvis Holding (AC AQUA AC) („Ochranná známka Evropské unie – Námitkové řízení – Přihláška trojrozměrné ochranné známky Evropské unie AC AQUA AC – Dřívější trojrozměrná ochranná známka Evropské unie a vnitrostátní ochranná známka VODAVODA – Relativní důvod pro zamítnutí zápisu – Neexistence nebezpečí záměny – Článek 8 odst. 1 písm. b) nařízení (ES) č. 207/2009 [nyní čl. 8 odst. 1 písm. b) nařízení (EU) 2017/1001]“)	20
2021/C 252/28	Věc T-70/20: Rozsudek Tribunálu ze dne 12. května 2021 – Metamorfoza v. EUIPO – Tiesios kreivės (MUSEUM OF ILLUSIONS) („Ochranná známka Evropské unie – Námitkové řízení – Přihláška obrazové ochranné známky Evropské unie MUSEUM OF ILLUSIONS – Starší obrazová ochranná známka Evropské unie MUSEUM OF ILLUSIONS – Neexistence nebezpečí záměny – Článek 8 odst. 1 písm. b) nařízení (ES) č. 207/2009 [nyní čl. 8 odst. 1 písm. b) nařízení (EU) 2017/1001] – Článek 95 nařízení 2017/1001“)	21
2021/C 252/29	Věc T-167/20: Rozsudek Tribunálu ze dne 12. května 2021 – Tornado Boats International v. EUIPO – Haygreen (TORNADO) („Ochranná známka Evropské unie – Řízení o prohlášení neplatnosti – Obrazová ochranná známka Evropské unie TORNADO – Absolutní důvod neplatnosti – Absence dobré víry – Článek 52 odst. 1 písm. b) nařízení (ES) č. 207/2009 [nyní čl. 59 odst. 1 písm. b) nařízení (EU) 2017/1001]“)	22
2021/C 252/30	Věc T-178/20: Rozsudek Tribunálu ze dne 12. května 2021 – Bavaria Weed v. EUIPO – (BavariaWeed) („Ochranná známka Evropské unie – Přihláška obrazové ochranné známky Evropské unie BavariaWeed – Absolutní důvod pro zamítnutí zápisu – Ochranná známka, která je v rozporu s veřejným pořádkem – Článek 7 odst. 1 písm. f) nařízení (EU) 2017/1001 – Článek 7 odst. 2 nařízení 2017/1001“)	22
2021/C 252/31	Věc T-274/19: Usnesení Tribunálu ze dne 8. dubna 2021 – Target Ventures Group v. EUIPO – Target Partners (TARGET VENTURES) („Ochranná známka Evropské unie – Řízení o prohlášení neplatnosti – Prohlášení o vzdání se zpochybněné ochranné známky – Nevydání rozhodnutí ve věci samé“)	23

2021/C 252/32	Věc T-358/19: Usnesení Tribunálu ze dne 6. května 2021 – Groupe Canal + v. Komise („Hospodářská soutěž – Kartelové dohody – Distribuce televizního vysílání – Rozhodnutí, kterým se závazky prohlašují za závazné – Zpětvzetí napadeného aktu – Nevydání rozhodnutí ve věci samé“)	23
2021/C 252/33	Věc T-822/19: Usnesení Tribunálu ze dne 4. května 2021 – Asoliva a Anieracv. Komise („Žaloba na neplatnost – Zemědělství – Zařazení do jedné ze tří kategorií extra panenského olivového oleje – Prováděcí opatření – Nedostatek osobního dotčení – Nepřípustnost“)	24
2021/C 252/34	Věc T-472/20 a T-472/20 AJ II: Usnesení Tribunálu ze dne 26. dubna 2021 – Jouvin v. Komise („Žaloba na neplatnost – Hospodářská soutěž – Kartelové dohody – Trh vyzvedávání, sledování a doručování balíků – Rozhodnutí o zamítnutí stížnosti – Žaloba po právní stránce zjevně zcela neopodstatněná – Žádost o bezplatnou právní pomoc podaná po podání žaloby“)	25
2021/C 252/35	Věc T-714/20 R: Usnesení předsedy Tribunálu ze dne 5. května 2021 – Ovsjannikov v. Rada („Řízení o předběžných opatřeních – Společná zahraniční a bezpečnostní politika – Omezující opatření přijatá vzhledem k situaci na Ukrajině – Zmrazení finančních prostředků – Návrh na odklad vykonatelnosti – Neexistence naléhavosti“)	25
2021/C 252/36	Věc T-161/21: Žaloba podaná dne 25. března 2021 – McCord v. Komise	26
2021/C 252/37	Věc T-227/21: Žaloba podaná dne 28. dubna 2021 – Illumina v. Komise	27
2021/C 252/38	Věc T-237/21: Žaloba podaná dne 4. května 2021 – Fidelity National Information Services v. EUIPO – IFIS (FIS)	29
2021/C 252/39	Věc T-245/21: Žaloba podaná dne 5. května 2021 – Varabei v. Rada	29
2021/C 252/40	Věc T-248/21: Žaloba podaná dne 7. května 2021 – Fibrecycle v. EUIPO (BACK 2 NATURE)	30
2021/C 252/41	Věc T-253/21: Žaloba podaná dne 11. května 2021 – Aquino v. Parlament	31
2021/C 252/42	Věc T-254/21: Žaloba podaná dne 10. května 2021 – Armadora Parleros v. Komise	31
2021/C 252/43	Věc T-257/21: Žaloba podaná dne 14. května 2021 – Basaglia v. Komise	32
2021/C 252/44	Věc T-259/21: Žaloba podaná dne 17. května 2021 – Neolith Distribution v. EUIPO (Vyobrazení ornamentálního vzoru)	33
2021/C 252/45	Věc T-268/21: Žaloba podaná dne 18. května 2021 – Ryanair v. Komise	34
2021/C 252/46	Věc T-149/14: Usnesení Tribunálu ze dne 5. května 2021 – Anastasiou v. Komise a ECB	34
2021/C 252/47	Věc T-150/14: Usnesení Tribunálu ze dne 5. května 2021 – Pavlides v. Komise a ECB	35
2021/C 252/48	Věc T-151/14: Usnesení Tribunálu ze dne 5. května 2021 – Vassiliou v. Komise a ECB	35
2021/C 252/49	Věc T-152/14: Usnesení Tribunálu ze dne 5. května 2021 – Medilab v. Komise a ECB	35
2021/C 252/50	Věc T-514/16: Usnesení Tribunálu ze dne 28. dubna 2021 – Tsilikas v. Komise	35
2021/C 252/51	Věc T-534/16: Usnesení Tribunálu ze dne 6. května 2021 – Tsilikas v. Komise	36
2021/C 252/52	Věc T-537/16: Usnesení Tribunálu ze dne 30. dubna 2021 – Aycinena a další v. Komise	36

2021/C 252/53	Věc T-541/16: Usnesení Tribunálu ze dne 27. dubna 2021 – Guillen Lazo v. Parlament	36
2021/C 252/54	Věc T-547/16: Usnesení Tribunálu ze dne 6. května 2021 – Miranda Garcia v. Soudní dvůr Evropské unie	36
2021/C 252/55	Věc T-147/18: Usnesení Tribunálu ze dne 5. května 2021 – APG Intercon a další v. Rada a další . .	37
2021/C 252/56	Věc T-179/18: Usnesení Tribunálu ze dne 5. května 2021 – Scordis, Papapetrou & Co a další v. Rada a další	37
2021/C 252/57	Věc T-188/18: Usnesení Tribunálu ze dne 5. května 2021 – Papaconstantinou a další v. Rada a další	37
2021/C 252/58	Věc T-196/18: Usnesení Tribunálu ze dne 5. května 2021 Vital Capital Investments a další v. Rada a další	37
2021/C 252/59	Věc T-197/18: Usnesení Tribunálu ze dne 12. května 2021 – JV Voscf a další v. Rada a další	38
2021/C 252/60	Věc T-208/18: Usnesení Tribunálu ze dne 5. května 2021 – Nessim Daoud a další v. Rada a další . .	38
2021/C 252/61	Věc T-702/19: Usnesení Tribunálu ze dne 20. dubna 2021 – Compass Overseas Holdings a další v. Komise	38
2021/C 252/62	Věc T-139/20: Usnesení Tribunálu ze dne 29. dubna 2021 – Applia v. Komise	38
2021/C 252/63	Věc T-140/20: Usnesení Tribunálu ze dne 29. dubna 2021 – Applia v. Komise	39
2021/C 252/64	Věc T-141/20: Usnesení Tribunálu ze dne 29. dubna 2021 – Applia v. Komise	39
2021/C 252/65	Věc T-142/20: Usnesení Tribunálu ze dne 29. dubna 2021 – Applia v. Komise	39
2021/C 252/66	Věc T-260/20: Usnesení Tribunálu ze dne 11. května 2021 – Da Silva Carreira v. Komise	39
2021/C 252/67	Věc T-66/21: Usnesení Tribunálu ze dne 6. května 2021 – Precisis v. EUIPO – Easee (EASEE)	39

IV

(Informace)

INFORMACE ORGÁNŮ, INSTITUCÍ A JINÝCH SUBJEKTŮ EVROPSKÉ UNIE

SOUDNÍ DVŮR EVROPSKÉ UNIE

Poslední publikace Soudního dvora Evropské unie v Úředním věstníku Evropské unie

(2021/C 252/01)

Poslední publikace

Úř. věst. C 242, 21.6.2021

Dřívější publikace

Úř. věst. C 228, 14.6.2021

Úř. věst. C 217, 7.6.2021

Úř. věst. C 206, 31.5.2021

Úř. věst. C 189, 17.5.2021

Úř. věst. C 182, 10.5.2021

Úř. věst. C 180, 10.5.2021

Tyto texty jsou k dispozici na adrese:

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Oznámení)

SOUDNÍ ŘÍZENÍ

SOUDNÍ DVŮR

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Juge d'instruction du tribunal de grande instance de Paris (Francie) dne 29. října 2018 – trestní řízení proti X

(Věc C-690/18)

(2021/C 252/02)

*Jednací jazyk: francouzština***Předkládající soud**

Juge d'instruction du tribunal de grande instance de Paris

Účastník původního trestního řízení

X

za přítomnosti: Consommation, logement et cadre de vie (CLCV), France Nature Environnement, Générations futures, Greenpeace France, ADR Europe Express, Union fédérale des consommateurs – Que choisir (UFC – Que choisir), AS a další.

Usnesením ze dne 6. května 2021 Soudní dvůr (sedmý senát) rozhodl takto:

- 1) Článek 3 bod 10 nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 715/2007 ze dne 20. června 2007 o schvalování typu motorových vozidel z hlediska emisí z lehkých osobních vozidel a z užitkových vozidel (Euro 5 a Euro 6) a z hlediska přístupu k informacím o opravách a údržbě vozidla⁽¹⁾ musí být vykládán v tom smyslu, že software, který je zakomponován do řídicí jednotky motoru nebo ji ovládá, představuje „konstrukční prvek“ ve smyslu tohoto ustanovení, jestliže působí na fungování systému regulace emisí a snižuje jeho účinnost.
- 2) Článek 3 bod 10 nařízení č. 715/2007 musí být vykládán v tom smyslu, že pod pojem „systém regulace emisí“ ve smyslu tohoto ustanovení spadají jak technologie a tzv. strategie následného zpracování výfukových plynů, které snižují emise na výstupu, tj. po jejich vzniku, tak technologie a strategie, které podobně jako systém zpětného vedení výfukových plynů snižují emise na vstupu, tj. během jejich vzniku.
- 3) Článek 3 bod 10 nařízení č. 715/2007 musí být vykládán v tom smyslu, že „odpojovací zařízení“ ve smyslu tohoto ustanovení je zařízení, které rozpozná jakýkoli parametr související s průběhem postupů schvalování typu stanovených tímto nařízením, s cílem zlepšit během těchto postupů výkon systému regulace emisí, a získat tak schválení typu vozidla, i když lze takové zlepšení také pozorovat ad hoc za běžných podmínek používání vozidla.
- 4) Článek 5 odst. 2 písm. a) nařízení č. 715/2007 musí být vykládán v tom smyslu, že takové odpojovací zařízení, jako je zařízení dotčené ve věci v původním řízení, které systematicky zlepšuje výkon systému regulace emisí vozidel během postupů schvalování typu, s cílem dodržet mezní hodnoty emisí stanovené tímto nařízením, a získat tak schválení typu těchto vozidel, nemůže spadat pod výjimku ze zákazu takových zařízení stanovenou v tomto ustanovení, jež se týká ochrany motoru proti poškození nebo poruše a bezpečného provozu vozidla, i když toto zařízení přispívá k zabránění stárnutí nebo zanášení motoru.

⁽¹⁾ Úř. věst. 2007, L 171, s. 1.

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Juge d'instruction du tribunal de grande instance de Paris (Francie) dne 29. října 2018 – trestní řízení proti Y

(Věc C-691/18)

(2021/C 252/03)

Jednací jazyk: francouzština

Předkládající soud

Juge d'instruction du tribunal de grande instance de Paris

Účastník původního trestního řízení

Y

za přítomnosti: BT, Consommation, logement et cadre de vie (CLCV), Générations futures, Greenpeace France, CU, Union fédérale des consommateurs – Que choisir (UFC – Que choisir)

Usnesením ze dne 6. května 2021 Soudní dvůr (sedmý senát) rozhodl takto:

- 1) Článek 3 bod 10 nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 715/2007 ze dne 20. června 2007 o schvalování typu motorových vozidel z hlediska emisí z lehkých osobních vozidel a z užitkových vozidel (Euro 5 a Euro 6) a z hlediska přístupu k informacím o opravách a údržbě vozidla⁽¹⁾ musí být vykládán v tom smyslu, že software, který je zakomponován do řídicí jednotky motoru nebo ji ovládá, představuje „konstrukční prvek“ ve smyslu tohoto ustanovení, jestliže působí na fungování systému regulace emisí a snižuje jeho účinnost.
- 2) Článek 3 bod 10 nařízení č. 715/2007 musí být vykládán v tom smyslu, že pod pojem „systém regulace emisí“ ve smyslu tohoto ustanovení spadají jak technologie a tzv. strategie následného zpracování výfukových plynů, které snižují emise na výstupu, tj. po jejich vzniku, tak technologie a strategie, které podobně jako systém zpětného vedení výfukových plynů snižují emise na vstupu, tj. během jejich vzniku.
- 3) Článek 3 bod 10 nařízení č. 715/2007 musí být vykládán v tom smyslu, že „odpojovací zařízení“ ve smyslu tohoto ustanovení je zařízení, které rozpozná jakýkoli parametr související s průběhem postupů schvalování typu stanovených tímto nařízením, s cílem zlepšit během těchto postupů výkon systému regulace emisí, a získat tak schválení typu vozidla, i když lze takové zlepšení také pozorovat ad hoc za běžných podmínek používání vozidla.
- 4) Článek 5 odst. 2 písm. a) nařízení č. 715/2007 musí být vykládán v tom smyslu, že takové odpojovací zařízení, jako je zařízení dotčené ve věci v původním řízení, které systematicky zlepšuje výkon systému regulace emisí vozidel během postupů schvalování typu, s cílem dodržet mezní hodnoty emisí stanovené tímto nařízením, a získat tak schválení typu těchto vozidel, nemůže spadat pod výjimku ze zákazu takových zařízení stanovenou v tomto ustanovení, jež se týká ochrany motoru proti poškození nebo poruše a bezpečného provozu vozidla, i když toto zařízení přispívá k zabránění stárnutí nebo zanášení motoru.

⁽¹⁾ Úř. věst. 2007, L 171, s. 1.

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Juge d'instruction du tribunal de grande instance de Paris (Francie) dne 29. října 2018 – trestní řízení proti Z

(Věc C-692/18)

(2021/C 252/04)

Jednací jazyk: francouzština

Předkládající soud

Juge d'instruction du tribunal de grande instance de Paris

Účastník původního trestního řízení

Z

za přítomnosti: DV, IA, ATPIC, EW a další, Consommation, logement et cadre de vie (CLCV), Conseil national des associations familiales laïques (CNAFAL), FX, France Nature Environnement, Générations futures, GY, Greenpeace France, HZ a další, Union fédérale des consommateurs – Que choisir (UFC – Que choisir)

Usnesením ze dne 6. května 2021 Soudní dvůr (sedmý senát) rozhodl takto:

- 1) Článek 3 bod 10 nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 715/2007 ze dne 20. června 2007 o schvalování typu motorových vozidel z hlediska emisí z lehkých osobních vozidel a z užitkových vozidel (Euro 5 a Euro 6) a z hlediska přístupu k informacím o opravách a údržbě vozidla⁽¹⁾ musí být vykládán v tom smyslu, že software, který je zakomponován do řídicí jednotky motoru nebo ji ovládá, představuje „konstrukční prvek“ ve smyslu tohoto ustanovení, jestliže působí na fungování systému regulace emisí a snižuje jeho účinnost.
- 2) Článek 3 bod 10 nařízení č. 715/2007 musí být vykládán v tom smyslu, že pod pojem „systém regulace emisí“ ve smyslu tohoto ustanovení spadají jak technologie a tzv. strategie následného zpracování výfukových plynů, které snižují emise na výstupu, tj. po jejich vzniku, tak technologie a strategie, které podobně jako systém zpětného vedení výfukových plynů snižují emise na vstupu, tj. během jejich vzniku.
- 3) Článek 3 bod 10 nařízení č. 715/2007 musí být vykládán v tom smyslu, že „odpojovací zařízením“ ve smyslu tohoto ustanovení je zařízení, které rozpozná jakýkoli parametr související s průběhem postupů schvalování typu stanovených tímto nařízením, s cílem zlepšit během těchto postupů výkon systému regulace emisí, a získat tak schválení typu vozidla, i když lze takové zlepšení také pozorovat ad hoc za běžných podmínek používání vozidla.
- 4) Článek 5 odst. 2 písm. a) nařízení č. 715/2007 musí být vykládán v tom smyslu, že takové odpojovací zařízení, jako je zařízení dotčené ve věci v původním řízení, které systematicky zlepšuje výkon systému regulace emisí vozidel během postupů schvalování typu, s cílem dodržet mezní hodnoty emisí stanovené tímto nařízením, a získat tak schválení typu těchto vozidel, nemůže spadat pod výjimku ze zákazu takových zařízení stanovenou v tomto ustanovení, jež se týká ochrany motoru proti poškození nebo poruše a bezpečného provozu vozidla, i když toto zařízení přispívá k zabránění stárnutí nebo zanášení motoru.

⁽¹⁾ Úř. věst. 2007, L 171, s. 1.

**Kasační opravný prostředek podaný dne 10. září 2020 Comprojecto-Projetos e Construções, Lda.
a dalšími proti usnesení Tribunálu (devátého senátu) vydanému dne 8. července 2020 ve věci T-90/20,
Comprojecto-Projetos e Construções a další v. ECB a Banco de Portugal**

(Věc C-450/20 P)

(2021/C 252/05)

Jednací jazyk: portugalsština

Účastníci řízení

Účastníci řízení podávající kasační opravný prostředek: Comprojecto-Projetos e Construções, Lda, Paulo Eduardo Matos Gomes de Azevedo, Julião Maria Gomes de Azevedo, Isabel Maria Matos Gomes de Azevedo (zástupce: M. Ribeiro, advokát)

Další účastníci řízení: Evropská centrální banka, Banco de Portugal

Usnesením ze dne 5. května 2021 Soudní dvůr (sedmý senát) odmítl kasační opravný prostředek jako zjevně nepřipustný.

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Audiencia Provincial de Las Palmas de Gran Canaria (Španělsko) dne 6. října 2020 – Banco de Santander S.A. v. YC

(Věc C-503/20)

(2021/C 252/06)

Jednací jazyk: španělština

Předkládající soud

Audiencia Provincial de Las Palmas de Gran Canaria

Účastníci původního řízení

Odvolaatelka: Banco de Santander S.A.

Odpůrce v odvolacím řízení: YC

Usnesením ze dne 25. března 2021 Soudní dvůr (šestý senát) rozhodl, že první otázka je zjevně nepřipustná a na druhou otázku odpověděl, že směrnice Rady ze dne 22. prosince 1986 o sblížení právních a správních předpisů členských států týkajících se spotřebitelského úvěru ⁽¹⁾, ve znění směrnice Rady 90/88/EHS ze dne 22. února 1990 ⁽²⁾, a směrnice Evropského parlamentu a Rady 2008/48/ES ze dne 23. dubna 2008 o smlouvách o spotřebitelském úvěru a o zrušení směrnice Rady 87/102/EHS ⁽³⁾ musí být vykládány v tom smyslu, že nebrání vnitrostátní právní úpravě, jak je vykládána vnitrostátní judikaturou, která s cílem bojovat proti lichvě stanoví omezení roční procentní sazby nákladů, již lze uložit spotřebiteli ve smlouvě o spotřebitelském úvěru, pokud tato právní úprava není v rozporu s normami harmonizovanými těmito směrnicemi, zejména co do informačních povinností.

⁽¹⁾ Úř. věst. 1987, L 42, s. 48; Zvl. vyd. 15/01, s. 326.

⁽²⁾ Úř. věst. 1990, L 61, s. 14; Zvl. vyd. 15/01, s. 374.

⁽³⁾ Úř. věst. 2008, L 133, s. 66.

Kasační opravný prostředek podaný dne 22. října 2020 Hochmann Marketing GmbH proti usnesení Tribunálu (šestého senátu) vydanému dne 23. ledna 2020 ve věci T-807/19, Hochmann Marketing GmbH v. Evropská komise

(Věc C-539/20 P)

(2021/C 252/07)

Jednací jazyk: němčina

Účastnice řízení

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek: Hochmann Marketing GmbH (zástupce: J. Jennings, advokát)

Další účastnice řízení: Evropská komise

Soudní dvůr Evropské unie (osmý senát) odmítl usnesením ze dne 6. května 2020 kasační opravný prostředek jako zjevně nepřipustný a rozhodl, že navrhovatelka ponese vlastní náklady řízení.

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Juzgado de lo Contencioso-Administrativo n.º 17 de Barcelona (Španělsko) dne 15. prosince 2020 – Administración General del Estado v. Ayuntamiento de Les Cabanyes

(Věc C-679/20)

(2021/C 252/08)

Jednací jazyk: španělština

Předkládající soud

Juzgado de lo Contencioso-Administrativo n.º 17 de Barcelona

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: Administración General del Estado

Žalovaný: Ayuntamiento de Les Cabanyes

Usnesením ze dne 6. května 2021 Soudní dvůr (devátý senát) rozhodl, že zjevně nemá pravomoc odpovédět na otázky položené usnesením Juzgado de lo Contencioso-Administrativo n.º 17 de Barcelona ze dne 11. prosince 2020.

Kasační opravný prostředek podaný dne 18. ledna 2021 Tinnus Enterprises LLC proti rozsudku Tribunálu (desátého senátu) vydanému dne 18. listopadu 2020 ve věci T-574/19, Tinnus Enterprises v. EUIPO

(Věc C-29/21 P)

(2021/C 252/09)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek: Tinnus Enterprises LLC (zástupci: A. Odle a R. Palijama, advocation)

Další účastník řízení: Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví

Usnesením ze dne 5. května 2021 Soudní dvůr (senát rozhodující o uznání přijatelnosti kasačního opravného prostředku) rozhodl, že kasační opravný prostředek je nepřijatelný a že společnost Tinnus Enterprises LLC ponese vlastní náklady řízení.

Kasační opravný prostředek podaný dne 1. února 2021 Embutidos Monells, SA proti rozsudku Tribunálu (pátého senátu) vydanému dne 2. prosince 2020 ve věci T-639/19, Sánchez Romero Carvajal Jabugo v. EUIPO — Embutidos Monells (5MS MMMM)

(Věc C-59/21 P)

(2021/C 252/10)

Jednací jazyk: španělština

Účastníci řízení

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek: Embutidos Monells, SA (zástupci: L. Broschat García a L. Polo Flores, advokáti)

Další účastníci řízení: Sánchez Romero Carvajal Jabugo, S. A. U., Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (EUIPO)

Usnesením ze dne 18. května 2021 Soudní dvůr (senát rozhodující o přijatelnosti kasačních opravných prostředků) odmítl kasační opravný prostředek a rozhodl, že Embutidos Monells, SA ponese vlastní náklady řízení.

Kasační opravný prostředek podaný dne 2. února 2021 BSH Hausgeräte GmbH proti rozsudku Tribunálu (desátého senátu) vydanému dne 2. prosince 2020 ve věci T-152/20, BSH Hausgeräte GmbH v. Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví

(Věc C-67/21 P)

(2021/C 252/11)

Jednací jazyk: němčina

Účastníci řízení

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek: BSH Hausgeräte GmbH (zástupce: S. Biagosch, Rechtsanwalt)

Další účastník řízení: Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví

Soudní dvůr Evropské unie (senát rozhodující o přijatelnosti kasačních opravných prostředků) neuznal kasační opravný prostředek jako přijatelný a rozhodl, že účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek ponese vlastní náklady řízení.

Kasační opravný prostředek podaný dne 15. února 2021 easyCosmetic Swiss GmbH proti rozsudku Tribunálu (samosoudce) vydanému dne 9. prosince 2020 ve věci T-858/19, easyCosmetic Swiss GmbH v. Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (EUIPO)

(Věc C-93/21 P)

(2021/C 252/12)

Jednací jazyk: němčina

Účastníci řízení

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek: easyCosmetic Swiss GmbH (zástupci: D. Terheggen, S. E. Sullivan, advokáti)

Další účastníci řízení: Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví, U.W.I. Unternehmensberatungs- und Wirtschaftsinformations GmbH

Soudní dvůr Evropské unie (senát rozhodující o přijatelnosti kasačních opravných prostředků) usnesením ze dne 20. května 2021 neuznal kasační opravný prostředek za přijatelný a rozhodl, že účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek ponese vlastní náklady řízení.

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Juzgado Mercantil nº 7 de Barcelona (Španělsko) dne 11. března 2021 – AD a další v. PACCAR Inc, DAF TRUCKS NV a DAF Trucks Deutschland GmbH

(Věc C-163/21)

(2021/C 252/13)

Jednací jazyk: španělština

Předkládající soud

Juzgado Mercantil nº 7 de Barcelona

Účastníci původního řízení

Žalobci: AD a další

Žalované: PACCAR Inc, DAF TRUCKS NV a DAF Trucks Deutschland GmbH

Předběžná otázka

Musí být čl. 5 odst. 1 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/104/EU ze dne 26. listopadu 2014 o určitých pravidlech upravujících žaloby o náhradu škody podle vnitrostátního práva v případě porušení právních předpisů členských států a Evropské unie o hospodářské soutěži⁽¹⁾ vykládán v tom smyslu, že zpřístupnění relevantních důkazů odkazuje výlučně na dokumenty pod kontrolou žalované strany nebo třetí strany, které již existují, nebo čl. 5 odst. 1 naopak také zahrnuje možnost zpřístupnění dokumentů, které strana, vůči níž směřuje žádost o informace, musí vytvořit ex novo prostřednictvím shromáždění nebo utřídění informací, poznatků nebo údajů, které má?

⁽¹⁾ Úř. věst. 2014, L 349, s. 1

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Landgericht Düsseldorf (Německo) dne 23. března 2021 – Nokia Technologies Oy v. Daimler AG

(Věc C-182/21)

(2021/C 252/14)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Landgericht Düsseldorf

Účastnice původního řízení

Žalobkyně: Nokia Technologies Oy

Žalovaná: Daimler AG

Další účastníci řízení: Continental Automotive GmbH, Continental Automotive Hungary Kft., Bury Sp. z o.o., TomTom Sales B.V., VALEO Telematik und Akustik GmbH (dříve Peiker acoustic GmbH), Robert Bosch GmbH, Huawei Technologies Deutschland GmbH, TomTom International B.V., Sierra Wireless S.A.

Předběžné otázky

A. Existuje povinnost přednostně udělovat licence dodavatelům?

1. Může podnik činný v pozdější fázi hospodářského procesu proti žalobě pro porušení práv z patentu směřující ke zdržení se protiprávního jednání, kterou podal majitel patentu, jehož využití je nezbytné k dodržení technické normy stanovené standardizační organizací (dále jen „patent SEP“), který se vůči této organizaci neodvolatelně zavázal, že jakékoli třetí osobě udělí licenci za podmínek FRAND, uplatnit námitku zneužití dominantního postavení ve smyslu článku 102 SFEU v případě, že je standardizovaná technologie, pro kterou je sporný patent nezbytný, resp. její část implementována již v polotovaru, který osoba, proti které byla podána žaloba pro porušení práv, odebírá a jehož dodavatelům, kteří jsou ochotni uzavřít licenční smlouvu, majitel patentu odmítá pro výrobky, které danou standardizovanou technologii využívají, udělit za podmínek FRAND vlastní neomezenou licenci ke všem způsobům využití, které jsou relevantní z hlediska patentového práva?

- a) Je tomu tak obzvláště v případě, že v dotyčném odvětví podniku, který na trh uvádí konečný výrobek, je zvyklostí, že situace v oblasti průmyslových práv, která souvisejí s patenty využitými v dodaném dílu, je vyjasněna pořízením licence ze strany dodavatelů?
- b) Existuje při udělování licencí přednost před dodavateli na každé úrovni dodavatelského řetězce, nebo jen před tím dodavatelem, který přímo předchází podniku na konci uživatelského řetězce, který na trh uvádí konečný výrobek? Rozhodují i v tomto případě zvyklosti běžné v obchodním styku?

2. Vyžaduje zákaz zneužití stanovený soutěžním právem, aby dodavateli byla pro výrobky, které využívají standardizovanou technologii, za podmínek FRAND udělena vlastní, neomezená licence ke všem způsobům využití, které jsou relevantní z hlediska patentového práva, v tom smyslu, že koneční distributoři (a popř. předcházející odběratelé), co se jich týče, k tomu, aby se v případě užití dotyčného dodaného dílu k účelu, ke kterému je určen, vyhnuli porušení práv z patentu, již od majitele patentu SEP nepotřebují vlastní, samostatnou licenci?
3. V případě záporné odpovědi na první předběžnou otázku: Klade článek 102 SFEU na kritéria, podle kterých majitel patentu na standardizovanou technologii rozhoduje o tom, proti kterým případným porušovatelům práv z patentu z různých úrovní stejného výrobního a uživatelského řetězce podá žalobu pro porušování práv z patentu směřující ke zdržení se protiprávního jednání, zvláštní kvalitativní, kvantitativní nebo jiné požadavky?

B. Upřesnění požadavků vyplývajících z rozsudku Soudního dvora ze dne 16. července 2015, Huawei Technologies ⁽¹⁾:

1. Existuje bez ohledu na to, že vzájemné povinnosti provést určitý úkon (oznámení o porušení práv, žádost o licenci, nabídka licence splňující podmínky FRAND; předložení nabídky licence dodavateli, kterému je třeba licenci udělit přednostně) musí být splněny před zahájením soudního řízení, možnost dodatečně splnit povinnosti konat, které byly zanedbány v období před zahájením soudního řízení, v průběhu soudního řízení, a to s účinkem zachování práv?
2. Lze mít za to, že uživatel patentu předložil relevantní žádost o licenci, pouze v případě, že z podrobného posouzení všech souvisejících okolností jasně a jednoznačně vyplývá vůle a ochota uživatele patentu SEP uzavřít s majitelem patentu SEP licenční smlouvu za podmínek FRAND, ať již tyto podmínky FRAND (které ještě vůbec nelze předvídat, jelikož dosud nebyla vyhotovena nabídka licence) budou vypadat jakkoli?
 - a) Dává porušovatel, který po upozornění, že dochází k porušování práv, několik měsíců mlčí, tímto jednáním zpravidla najevo, že o získání licence neměl zájem, takže – navzdory slovně vyjádřené žádosti o licenci – k takové žádosti nedošlo, což má za následek, že je třeba vyhovět žalobě majitele patentu SEP na zdržení se protiprávního jednání?
 - b) Lze na základě licenčních podmínek, které uživatel patentu SEP předložil v rámci protinabídky, usoudit, že nedošlo k žádosti o licenci, což má za následek, že je tedy žalobě majitele patentu SEP na zdržení se protiprávního jednání třeba vyhovět bez předchozího ověření toho, zda vlastní nabídka licence předložená majitelem patentu SEP (která předcházela protinabídce uživatele patentu SEP) vůbec odpovídá podmínkám FRAND?
 - c) Je takový závěr vyloučen přinejmenším v případě, že licenční podmínky uvedené v protinabídce, na jejichž základě se má dospět k závěru, že nedošlo k žádosti o licenci, jsou podmínky, ohledně nichž není ani zjevné, ani objasněné judikaturou nejvyšších soudů, že nejsou slučitelné s podmínkami FRAND?

⁽¹⁾ C-170/13, EU:C:215:477.

Žaloba podaná dne 1. dubna 2021 – Evropská komise v. Polská republika

(Věc C-204/21)

(2021/C 252/15)

Jednací jazyk: polština

Účastnice řízení

Žalobkyně: Evropská komise (zástupci: P.J.O. Van Nuffel, K. Herrmann, zmocněnci)

Žalovaná: Polská republika

Návrhová žádání žalobkyně

Komise navrhuje, aby Soudní dvůr rozhodl, že

- Polská republika tím, že přijala a ponechala v platnosti článek 42a odst. 1 a 2 a čl. 55 odst. 4 zákona o soustavě obecných soudů (ustawa – Prawo o ustroju sądów powszechnych, dále jen „zákon o p.u.s.p.“), čl. 26 odst. 3 a čl. 29 odst. 2 a 3 zákona o Nejvyšším soudu (ustawa o Sądzie Najwyższym), a čl. 5 odst. 1a a 1b zákona o správním soudnictví (ustawa o sądach administracyjnych), ve znění vyplývajícím ze zákona ze dne 20. prosince 2019, kterým se mění zákon o soustavě obecných soudů, zákon o Nejvyšším soudu a některé další zákony (ustawa z dnia 20 grudnia 2019 r. o zmianie ustawy – Prawo o ustroju sądów powszechnych, ustawy o Sądzie Najwyższym oraz niektórych innych ustaw, dále jen „pozměňující zákon“), jakož i článek 8 pozměňujícího zákona, který zakazuje všem vnitrostátním soudům zkoumat dodržování požadavků Unie týkajících se nezávislosti a nestrannosti soudů zřízených zákonem, nesplnila povinnosti, které pro ni vyplývají z ustanovení čl. 19 odst. 1 druhého pododstavce SEU ve spojení s článkem 47 Listiny základních práv Evropské unie ve světle judikatury Evropského soudu pro lidská práva týkající se čl. 6 odst. 1 EÚLP, jakož i z článku 267 SFEU a zásady přednosti unijního práva;
- Polská republika tím, že přijala a ponechala v platnosti čl. 26 odst. 2 a 4 až 6 a čl. 82 odst. 2 až 5 zákona o Nejvyšším soudu ve znění pozměňujícího zákona, jakož i článek 10 pozměňujícího zákona, který stanoví výlučnou pravomoc Kolegia mimořádné kontroly a veřejnoprávních věcí Nejvyššího soudu (Izba Kontroli Nadzwyczajnej i Spraw Publicznych Sądu Najwyższego) pro účely posouzení námitek a právních otázek týkajících se nedostatku nezávislosti soudu či soudce, nesplnila povinnosti, které pro ni vyplývají z ustanovení čl. 19 odst. 1 druhého pododstavce SEU ve spojení s článkem 47 Listiny základních práv Evropské unie, jakož i z článku 267 SFEU a zásady přednosti unijního práva;
- Polská republika tím, že přijala a ponechala v platnosti čl. 107 odst. 1 body 2 a 3 zákona o p.u.s.p. jakož i čl. 72 odst. 1 body 1 až 3 zákona o Nejvyšším soudu, ve znění pozměňujícího zákona, umožňující kvalifikovat jako disciplinární provinění přezkum toho, zda byly dodrženy unijní požadavky na nezávislost a nestrannost soudu zřízeného zákonem, nesplnila povinnosti, které pro ni vyplývají z ustanovení čl. 19 odst. 1 druhého pododstavce SEU ve spojení s článkem 47 Listiny základních práv Evropské unie, jakož i z článku 267 SFEU;
- Polská republika tím, že pověřila kárné kolegium Nejvyššího soudu (Izba Dyscyplinarna Sądu Najwyższego), jehož nezávislost a nestrannost není zaručena, rozhodováním o věcech, které se přímo týkají postavení a výkonu funkce soudce a justičního čekatela (například souhlas s trestním stíháním soudce a soudního čekatela či souhlas s jejich zatčením, věci pracovněprávní a otázky sociálního zabezpečení soudců Nejvyššího soudu, jakož i věci týkající se odchodu soudců Nejvyššího soudu do důchodu), nesplnila povinnosti, které pro ni vyplývají z čl. 19 odst. 1 druhého pododstavce SEU;
- Polská republika tím, že přijala a ponechala v platnosti 88a zákona o soustavě obecných soudů, čl. 45 odst. 3 zákona o Nejvyšším soudu, čl. 8 odst. 2 zákona o správním soudnictví, ve znění pozměňujícího zákona, porušila právo na respektování soukromí a právo na ochranu osobních údajů zaručené článkem 7 a článkem 8 odst. 1 Listiny základních práv Evropské unie, jakož i článkem 6 odst. 1 body c) a e), článkem 6 odst. 3 a článkem 9 odst. 1 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/679 ze dne 27. dubna 2016 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů a o volném pohybu těchto údajů (!);
- a uložil Polské republice náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Vzhledem k okolnostem jeho zřízení a složení a pravomocem, které jsou mu svěřeny, není kárné kolegium Nejvyššího soudu soudním orgánem splňujícím znaky nezávislého soudu ve smyslu ustanovení čl. 19 odst. 1 druhého pododstavce SEU ve spojení s článkem 47 Listiny základních práv Evropské unie. Zachování jeho pravomoci ve věcech týkajících se jiných vnitrostátních soudců, které se týkají jejich postavení a podmínek výkonu funkce soudce, proto narušuje jejich nezávislost a je v rozporu s čl. 19 odst. 1 SEU.

Ustanovení pozměňujícího zákona ze dne 20. prosince 2019 brání vnitrostátním soudcům přezkoumat, zda senáty rozhodující ve věcech týkajících se unijního práva, splnily podmínky na nezávislost a nestrannost soudu zřízeného na základě zákona ve smyslu ustanovení čl. 19 odst. 1 druhého pododstavce SEU ve spojení s článkem 47 Listiny základních práv Evropské unie, porušují tato ustanovení a ohrožují mechanismus pokládání předběžných otázek zavedený článkem 267 SFEU. Podle judikatury Soudního dvora totiž vnitrostátní soudy mají povinnost zaručit, že budou věci týkající se práv, které jednotlivcům vyplývají z unijního práva, rozhodnuty nezávislým a nestranným soudem zřízeným na základě zákona. Konstatování, že je takový přezkum disciplinárním proviněním, rovněž porušuje unijní právo. Každý vnitrostátní soudce musí mít jakožto soud aplikující unijní právo možnost posoudit, z vlastního podnětu nebo na návrh, zda jsou věci týkající se unijního práva zkoumány nezávislým soudem ve smyslu unijního práva, aniž by takovému soudci hrozilo disciplinární řízení. Vyhradit kolegiu mimořádné kontroly a veřejnoprávních věcí Nejvyššího soudu výlučnou pravomoc rozhodovat o přezkoumání návrhů na vyloučení soudce z v určité věci nebo na určení vhodného senátu na základě námitky o nedostatečné nezávislosti soudce či soudu, neumožňuje ostatním vnitrostátním soudům splnit výše uvedené povinnosti a obrátit se na Soudní dvůr s předběžnými otázkami týkajícími se výkladu tohoto požadavku unijního práva. Podle judikatury Soudního dvora naopak má každý vnitrostátní soud pravomoc podat předběžnou otázku na základě článku 267 SFEU a soudy, proti jejichž rozhodnutím nelze podat opravný prostředek, mají povinnost obrátit se na Soudní dvůr v případě pochybností ohledně výkladu.

Povinnost každého soudce zveřejnit ve Veřejném věstníku (Biuletyn Informacji Publicznej) do 30 dnů od data svého jmenování do funkce soudce informace o členství ve spolku nebo sdružení, o funkcích, které zastával v neziskových nadacích, jakož i o členství v politické straně před jmenováním do funkce soudce, je v rozporu se základním právem soudce na respektování soukromí a ochranu jeho osobních údajů, jakož i ustanovení GDPR.

(¹) Úř. věst. 2016, L 119, s. 1.

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Specializiran nakazatelen sad (Bulharsko) dne 31. března 2021 – trestní řízení proti V.S.

(Věc C-205/21)

(2021/C 252/16)

Jednací jazyk: bulharština

Předkládající soud

Specializiran nakazatelen sad (Bulharsko)

Účastníci původního trestního řízení

Navrhovatel: Ministerstvo na vatrešnite raboti, Glavna direktsia za borba s organiziranata prestapnost

Obviněná:

V.S.

Předběžné otázky

1. Je článek 10 směrnice 2016/680 (¹) účinně proveden, pokud vnitrostátní zákon – konkrétně čl. 25 odst. 3 a článek 25a zákon za ministerstvo na vatrešnite raboti [zákon o ministerstvu vnitra] – odkazuje na podobné ustanovení článku 9 nařízení 2016/679 (²)?
2. Je požadavek, který je stanoven v čl. 10 písm. a) směrnice 2016/680 ve spojení s článkem 52, jakož i s články 3 a 8 Listiny, že omezení nedotknutelnosti osoby a ochrany osobních údajů musí stanovit zákon, splněn, jestliže existují vzájemně si odporující vnitrostátní právní předpisy ve vztahu k přípustnosti zpracování genetických a biometrických údajů pro účely policejní registrace?

3. Je s čl. 6 písm. a) směrnice 2016/680 ve spojení s článkem 48 Listiny slučitelný vnitrostátní zákon, konkrétně čl. 68 odst. 4 zákona o ministerstvu vnitra, který stanoví povinnost soudu nařídít nucené shromáždění osobních údajů (pořízení fotografií do evidence, sejmutí otisku prstu a odběr vzorku za účelem vytvoření DNA profilu), pokud osoba, která je obviněna z úmyslného trestného činu stíhaného z moci úřední, odmítne dobrovolnou součinnost při shromáždění těchto osobních údajů, aniž by soud mohl posoudit, zda existují závažné důvody se domnívat, že tato osoba spáchala trestný čin, z něhož je obviněna?
4. Je s článkem 10, čl. 4 odst. 1 písm. a) a c), jakož i s čl. 8 odst. 1 a 2 směrnice 2016/680 slučitelný vnitrostátní zákon, konkrétně čl. 68 odst. 1 až 3 zákona o ministerstvu vnitra, který pořízení fotografií do evidence, sejmutí otisku prstu a odběr vzorků za účelem vytvoření DNA profilu stanoví jako obecné pravidlo pro všechny osoby, které jsou obviněny z úmyslného trestného činu?

- (¹) Směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/680 ze dne 27. dubna 2016 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů příslušnými orgány za účelem prevence, vyšetřování, odhalování či stíhání trestných činů nebo výkonu trestů, o volném pohybu těchto údajů a o zrušení rámcového rozhodnutí Rady 2008/977/SVV (Úř. věst. L 119, 4.5.2016, s. 89)
- (²) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/679 ze dne 27. dubna 2016 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů a o volném pohybu těchto údajů a o zrušení směrnice 95/46/ES (obecné nařízení o ochraně osobních údajů) (Úř. věst. L 119, 4.5.2016, s. 1).

**Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Supremo Tribunal Administrativo (Portugalsko)
dne 1. dubna 2021 – Autoridade Tributária e Aduaneira v. DSR – Montagem e Manutenção de
Ascensores e Escadas Rolantes SA**

(Věc C-218/21)

(2021/C 252/17)

Jednací jazyk: portugalsština

Předkládající soud

Supremo Tribunal Administrativo

Účastnice původního řízení

Navrhovatel: Autoridade Tributária e Aduaneira

Odpůrkyně: DSR – Montagem e Manutenção de Ascensores e Escadas Rolantes SA

Předběžné otázky

- 1) Je použití bodu 2.27 seznamu I, který je přílohou zákona o DPH, v tom smyslu, že zahrnuje opravu a údržbu výtahů uskutečněných podnikem, na který se vztahují [...] skutečnosti, a že vede k uplatnění snížené sazby DPH, v souladu s právem Evropské unie, zejména s přílohou IV [šesté] směrnice o DPH (¹)?
- 2) Je použití tohoto ustanovení zákona o DPH, které zohledňuje i jiná ustanovení vnitrostátního práva – článek 1207, čl. 204 odst. 1 písm. [e]) a odst. 3 a čl. 1421 odst. 2 písm. [b]) občanského zákoníku (ustanovení týkající se pojmů smlouvy o dílo a nemovitosti, a předpokladu, že výtah je společnou částí budov, které jsou ve spoluvlastnictví), v souladu s právem Společenství, zejména s přílohou IV šesté směrnice o DPH?

(¹) Směrnice Rady 2006/112/ES ze dne 28. listopadu 2006 o společném systému daně z přidané hodnoty (Úř. věst. 2006, L 347, s. 1).

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Tribunal Arbitral Tributário (Centro de Arbitragem Administrativa – CAAD) (Portugalsko) dne 29. března 2021 – VX v. Autoridade Tributária e Aduaneira

(Věc C-224/21)

(2021/C 252/18)

Jednací jazyk: portugalsština

Předkládající soud

Tribunal Arbitral Tributário (Centro de Arbitragem Administrativa – CAAD)

Účastníci původního řízení

Žalobce: VX

Žalovaná: Autoridade Tributária e Aduaneira

Předběžné otázky

- 1) Musí se článek 63 SFEU ve spojení s čl. 65 odst. 1 SFEU vykládat v tom smyslu, že brání daňovému režimu členského státu, který v rámci přímého zdanění slouží ke zdanění příjmů fyzických osob a v němž, pokud jde o osoby povinné k dani, které nejsou rezidenty, a pokud jde o příjem z nemovitého majetku plynoucí z kapitálových zisků z prodeje nemovitostí nacházejících se ve zmíněném členském státě, existují souběžně dva právní systémy, přičemž v jednom z nich i) se použije zvláštní proporcionální pevná sazba 28 % na celkovou částku příjmů plynoucích z kapitálového zisku (tax base) vypočtených podle obecných pravidel platných pro určení (vyčíslení, quantum) těchto příjmů, zatímco ve druhém z nich ii) se použije režim stanovený pro rezidenty, podle něhož se poté, co byly příjmy plynoucí z kapitálového zisku vypočteny podle těchto obecných pravidel, zohlední (tax base) pouze polovina z těchto příjmů (50 %) a – povinně – se provede kumulace (navýšením, součtem) těchto příjmů (50 % kapitálového zisku) a ostatních příjmů, které osoba povinná k dani získala v daném roce kdekoli na světě, s cílem určit následně daňovou sazbu použitelnou na celou částku těchto příjmů, podle obecné stupnice použitelné na rezidenty (zahrnující progresivní sazby podle jednotlivých pásem od 14,5 % do 48 %, které mohou dosáhnout maximální sazby 5 % v případě, že celková částka příjmů překročí určité prahy), přičemž tato daňová sazba se v případě nerezidentů použije výlučně na výše uvedené příjmy, tj. na kapitálové zisky z nemovitého majetku, které se zohlední z 50 % (zatímco v případě rezidentů se sazba vypočtená výše uvedeným způsobem použije na tyto příjmy, jakož i na veškeré ostatní příjmy dosažené v daném roce)?

Je namístě uvést, že osoba povinná k dani, která není rezidentem, je povinna zvolit si některý z těchto možných režimů v daňovém přiznání, které je v členském státě (Portugalsku) povinna v každém případě podat, ať již si zvolí zdanění podle obecného režimu platného pro nerezidenty [popsaného v odrážce i) výše], nebo se rozhodne pro zdanění podle režimu použitelného na rezidenty [popsaného v odrážce ii) výše], a v tomto daňovém přiznání musí uvést jednu z těchto dvou možností. Je třeba poukázat na to, že povinnost podat daňové přiznání, která náleží nerezidentům (podání daňového přiznání podle vzoru 3), existovala dokonce již dříve, než byla přijata legislativní změna, jejímž prostřednictvím byla do úředního vzoru tohoto prohlášení vložena možnost zvolit si režim použitelný na rezidenty.

Je namístě uvést, že pokud si nerezident zvolí zdanění podle režimu použitelného na rezidenty, musí uvést (v témže daňovém přiznání) celkovou částku všech příjmů, jichž v daném roce dosáhl kdekoli na světě.

- 2) Musí se článek 63 SFEU ve spojení s čl. 65 odst. 1 SFEU vykládat v tom smyslu, že brání daňovému režimu členského státu, který v rámci přímého zdanění slouží ke zdanění příjmů fyzických osob a v němž platí, že zatímco v případě a), který se týká rezidentů, jsou příjmy z kapitálových zisků, sniženy na 50 % (tax base), povinně kumulovány s ostatními příjmy, jichž osoba povinná k dani dosáhla v daném roce kdekoli na světě (bez možnosti opting out), čímž se určí celkový roční příjem rezidenta, na nějž se použijí progresivní daňové sazby podle jednotlivých pásem uvedené v obecné stupnici (po provedení osobních snížení a odpočtů), v případě b), který se týká nerezidentů, se použije zvláštní pevná sazba na všechny celkové příjmy plynoucí z kapitálových zisků (tax base) (poté, co se hodnota těchto příjmů určí podle těchto pravidel, která se použijí na rezidenty)?

Je třeba upozornit na to, že v případě a) se progresivní sazby pohybují mezi 14,5 % a 48 % a mohou dosáhnout až maximální sazby 5 %, pokud celková částka příjmů překročí určitý práh, zatímco v případě b) je zvláštní sazba rovna 28 %.

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Augstākā tiesa (Senāts) (Lotyšsko) dne 21. dubna 2021 – SIA „Piltenes meži“ v. Lauku atbalsta dienests

(Věc C-251/21)

(2021/C 252/19)

Jednací jazyk: lotyština

Předkládající soud

Augstākā tiesa (Senāts)

Účastníci původního řízení

Žalobkyně v prvním stupni a navrhovatelka v řízení o kasačním opravném prostředku: SIA „Piltenes meži“

Další účastník řízení o kasačním opravném prostředku: Lauku atbalsta dienests

Předběžné otázky

- 1) Spadají do působnosti čl. 30 odst. 6 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1305/2013 ze dne 17. prosince 2013 o podpoře pro rozvoj venkova z Evropského zemědělského fondu pro rozvoj venkova (EZFRV) a o zrušení nařízení Rady (ES) č. 1698/2005 ⁽¹⁾ platby na mikrorezervace zřízené v lesní oblasti v rámci plnění cílů směrnice Evropského parlamentu a Rady 2009/147/ES ze dne 30. listopadu 2009 o ochraně volně žijících ptáků ⁽²⁾?
- 2) Podléhá přiznání vyrovnávací platby na mikrorezervace zřízené v rámci plnění cílů směrnice Evropského parlamentu a Rady 2009/147/ES ze dne 30. listopadu 2009 o ochraně volně žijících ptáků omezením, jež v souvislosti s platbami pro podniky v obtížích ukládá nařízení Komise (EU) č. 702/2014 ze dne 25. června 2014, kterým se v souladu s články 107 a 108 Smlouvy o fungování Evropské unie ⁽³⁾ prohlašují určité kategorie podpory v odvětvích zemědělství a lesnictví a ve venkovských oblastech za slučitelné s vnitřním trhem?

⁽¹⁾ Úř. věst. 2013, L 347, s. 487.

⁽²⁾ Úř. věst. 2010, L 20, s. 7

⁽³⁾ Úř. věst. 2014, L 193, s. 1

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Okrazhen sad Vidin (Bulharsko) dne 23. dubna 2021 – Corporate Commercial Bank AD v úpadku v. Elit Petrol AD

(Věc C-260/21)

(2021/C 252/20)

Jednací jazyk: bulharština

Předkládající soud

Okrazhen sad Vidin

Účastnice původního řízení

Žalobkyně: Corporate Commercial Bank AD v úpadku

Žalovaná: Elit Petrol AD

Předběžné otázky

1. Musí být článek 63 SFEU, který upravuje volný pohyb kapitálu a plateb, vykládán v tom smyslu, že se vztahuje na prohlášení o započtení ve vztahu s bankou, jestliže obchodní společnost, která je dlužnicí banky, splní svoje závazky započtením se vzájemnými, vyčíslenými a splatnými pohledávkami ve stanovené výši vůči této bance?
2. Musí být článek 63 SFEU vykládán v tom smyslu, že změna podmínek účinnosti již právoplatně prohlášených započtení ve vztahu mezi obchodní společností a bankou, kterou jsou tato započtení prohlášena za neúčinná na základě nových podmínek zpětně účinných na již prohlášená započtení, představuje omezení ve smyslu čl. 63 odst. 1 SFEU, jestliže má za následek omezení možnosti plnit závazky vůči dalším společnostem, jejichž akcie, podíly nebo dluhopisy vlastní osoby z jiných členských států Evropské unie?
3. Musí být článek 63 SFEU vykládán v tom smyslu, že připouští vnitrostátní ustanovení, které se zpětnou účinností pozměňuje podmínky účinnosti již právoplatně prohlášených započtení ve vztahu mezi obchodní společností a bankou, a jímž jsou prohlášená započtení na základě nových podmínek, které se se zpětnou účinností použijí na již provedená započtení, prohlášena za neplatná?
4. Musí být čl. 4 odst. 2 písm. a), jakož i články 26, 27, 114 a 115 SFEU, které upravují vnitřní trh Evropské unie, vykládány v tom smyslu, že i v případech, v nichž existují právní vztahy mezi právními subjekty stejné národnosti a mohou být tedy klasifikovány jako vnitrostátní právní vztahy bez přímé přeshraniční souvislosti s vnitřním trhem, připouští vnitrostátní právní úpravu, která se zpětnou účinností pozměňuje podmínky účinnosti již právoplatně prohlášených započtení ve vztahu mezi obchodní společností a bankou, a jímž jsou prohlášená započtení na základě nových podmínek, které se se zpětnou účinností použijí na již provedená započtení, prohlášena za neplatná?
5. Musí být článek 2 SEU ve spojení s jejím čl. 19 odst. 1, jakož i s článkem 47 prvním a druhým pododstavcem Listiny základních práv Evropské unie vykládán v tom smyslu, že připouští přijetí takové vnitrostátní právní úpravy, která mění podmínky účinného prohlášení o započtení ve vztahu k bance tím, že výslovně propůjčuje zpětnou účinnost novým podmínkám a započtení právoplatně provedená dříve prohlašuje za neúčinná, zatímco je v dotčeném členském státě zahájeno insolvenční řízení na banku a probíhá soudní řízení, v nichž je navrhováno, aby započtení provedená vůči bance, pro něž v okamžiku jejich provedení platily jiné právní podmínky, byla prohlášena za neplatná?
6. Musí být zásada právní jistoty jako obecná zásada unijního práva vykládána v tom smyslu, že připouští vnitrostátní právní úpravu, která mění podmínky účinného prohlášení o započtení ve vztahu k bance tím, že výslovně propůjčuje zpětnou účinnost novým podmínkám a započtení právoplatně provedená dříve prohlašuje za neplatná, zatímco je v dotčeném členském státě zahájeno insolvenční řízení na banku a probíhá soudní řízení, v nichž je navrhováno, aby započtení provedená vůči bance, pro něž v okamžiku jejich provedení platily jiné právní podmínky, byla prohlášena za neplatná?

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Korkein oikeus (Finsko) dne 23. dubna 2021 – A v. B

(Věc C-262/21)

(2021/C 252/21)

Jednací jazyk: finština

Předkládající soud

Korkein oikeus

Účastníci původního řízení

Žalobce: A

Žalovaná: B

Předběžné otázky

- 1) Musí být čl. 2 bod 11 nařízení Rady (ES) č. 2201/2003 ⁽¹⁾ ze dne 27. listopadu 2003 o příslušnosti a uznávání a výkonu rozhodnutí ve věcech manželských a ve věcech rodičovské zodpovědnosti a o zrušení nařízení (ES) č. 1347/2000 (dále jen „nařízení Brusel IIa“) týkající se neoprávněného odebrání dítěte vykládán v tom smyslu, že této kvalifikaci odpovídá situace, kdy jeden z rodičů bez souhlasu druhého rodiče přemístí dítě ze státu jeho bydliště do jiného členského státu, který je příslušným členským státem na základě rozhodnutí o přemístění přijatého orgánem na základě nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 604/2013 ⁽²⁾ (dále jen „nařízení Dublin III“)?
- 2) V případě záporné odpovědi na první otázku, musí být čl. 2 bod 11 nařízení Brusel IIa týkající se neoprávněného zadržení vykládán v tom smyslu, že této kvalifikaci odpovídá situace, kdy soud státu bydliště dítěte zrušil rozhodnutí orgánu o postoupení spisu, avšak dítě, jehož navrácení je nařízeno, již nemá platné povolení k pobytu ve státě svého bydliště ani právo vstoupit do dotčeného státu nebo v něm pobývat?
- 3) Je-li třeba s ohledem na odpověď na první nebo druhou otázku vykládat nařízení Brusel IIa v tom smyslu, že se jedná o neoprávněné odebrání nebo zadržení dítěte a že by toto dítě mělo být navrženo do státu bydliště, je třeba čl. 13 první pododstavce písm. b) Haagské úmluvy z roku 1980 vykládat v tom smyslu, že brání navrácení dítěte
 - i) z důvodu existence vážného nebezpečí ve smyslu tohoto ustanovení, že by kojenec, o kterého se matka osobně starala, byl, pokud by byl navrácen sám, vystaven nebezpečí fyzické nebo duševní újmy nebo by se jinak ocitl v nesnesitelné situaci; nebo
 - ii) z důvodu, že by dítě bylo ve státě svého bydliště převzato do péče a umístěno do přijímacího střediska buď samostatně, nebo s matkou, což by nasvědčovalo existenci vážného nebezpečí ve smyslu tohoto ustanovení, že by návrat vystavil dítě nebezpečí fyzické nebo duševní újmy nebo je jinak dostal do nesnesitelné situace; nebo
 - iii) z důvodu, že by se dítě bez platného povolení k pobytu ocitlo v nesnesitelné situaci ve smyslu tohoto ustanovení?
- 4) Pokud je s ohledem na odpověď na třetí otázku možné vykládat důvody zamítnutí podle čl. 13 prvního pododstavce písm. b) Haagské úmluvy z roku 1980 v tom smyslu, že existuje vážné riziko, že by návrat vystavil dítě nebezpečí fyzické nebo duševní újmy nebo je jinak dostal do nesnesitelné situace, musí být čl. 11 odst. 4 nařízení Brusel IIa ve spojení s pojmem „(nejvlastnější) zájem dítěte“ uvedeným v článku 24 Listiny základních práv Evropské unie, jakož i v tomto nařízení, vykládán v tom smyslu, že v situaci, kdy dítě ani matka nemají platné povolení k pobytu ve státě bydliště dítěte, a nemají tedy právo vstoupit do tohoto státu ani v něm pobývat, musí stát bydliště dítěte přijmout vhodná opatření pro zajištění oprávněného pobytu dítěte a jeho matky v dotčeném členském státě? V případě, že stát bydliště dítěte má takovou povinnost, je třeba vykládat zásadu vzájemné důvěry mezi členskými státy v tom smyslu, že stát, který dítě vrací, může v souladu s touto zásadou předpokládat, že stát bydliště dítěte tyto povinnosti splní, anebo zájem dítěte vyžaduje, aby orgány členského státu bydliště poskytl bližší údaje o konkrétních opatřeních, která byla nebo budou přijata na jeho ochranu, aby měl členský stát, který dítě vrací, zejména možnost posoudit vhodnost těchto opatření z hlediska zájmu dítěte?
- 5) V případě, že stát bydliště dítěte nemá povinnost, uvedenou výše ve čtvrté předběžné otázce, přijmout vhodná opatření, musí být článek 20 Haagské úmluvy z roku 1980 ve světle článku 24 Listiny základních práv Evropské unie vykládán v situacích uvedených výše ve třetí předběžné otázce v bodech i) až iii) v tom smyslu, že brání navrácení dítěte, neboť navrácení dítěte by mohlo být považováno za odporující základním zásadám ochrany lidských práv a základních svobod ve smyslu tohoto ustanovení?

⁽¹⁾ Nařízení Rady (ES) č. 2201/2003 ze dne 27. listopadu 2003 o příslušnosti a uznávání a výkonu rozhodnutí ve věcech manželských a ve věcech rodičovské zodpovědnosti a o zrušení nařízení (ES) č. 1347/2000 (Úř. věst. 2003, L 338, s. 1; Zvl. vyd. 19/006, s. 243)

⁽²⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 604/2013 ze dne 26. června 2013, kterým se stanoví kritéria a postupy pro určení členského státu příslušného k posuzování žádosti o mezinárodní ochranu podané státním příslušníkem třetí země nebo osobou bez státní příslušnosti v některém z členských států (Úř. věst. 2013, L 180, s. 31).

**Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Högsta domstolen (Švédsko) dne 23. dubna 2021 –
Norra Stockholm Bygg AB v. Per Nycander AB**

(Věc C-268/21)

(2021/C 252/22)

Jednací jazyk: švédština

Předkládající soud

Högsta domstolen

Účastnice původního řízení

Žalobkyně: Norra Stockholm Bygg AB

Žalovaná: Per Nycander AB

Další účastnice řízení: Entral AB

Předběžné otázky

- 1) Stanoví čl. 6 odst. 3 a 4 obecného nařízení o ochraně osobních údajů ⁽¹⁾ požadavek týkající se povinnosti zpřístupnit údaje rovněž ve vztahu k vnitrostátním procesním právním předpisům?
- 2) V případě kladné odpovědi na první otázku, je třeba podle obecného nařízení o ochraně osobních údajů při rozhodování o zpřístupnění údajů, které zahrnuje zpracování osobních údajů, zohlednit rovněž zájmy subjektů údajů? Stanoví za takových okolností unijní právo nějaké podrobné požadavky týkající se způsobu přijetí tohoto rozhodnutí?

⁽¹⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/679 ze dne 27. dubna 2016 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů a o volném pohybu těchto údajů a o zrušení směrnice 95/46/ES (obecné nařízení o ochraně osobních údajů) (Úř. věst. 2016, L 119, s. 1).

**Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Budapest Környéki Törvényszék (Maďarsko) dne
28. dubna 2021 – WD v. Agrárminiszter**

(Věc C-273/21)

(2021/C 252/23)

Jednací jazyk: maďarština

Předkládající soud

Budapest Környéki Törvényszék

Účastníci původního řízení

Žalobce: WD

Žalovaný: Agrárminiszter

Předběžná otázka

Musí být čl. 32 odst. 2 písm. a) a b) nařízení (EU) č. 1307/2013 ⁽¹⁾ vykládán v tom smyslu, že plochu zapsanou v katastru nemovitostí jako „letišťe vyňaté ze zemědělského využívání“, na které není provozována žádná činnost související s provozováním letiště, je nutno považovat za plochu, která je převážně využívána k zemědělské činnosti, když je na ní provozován chov zvířat pro zemědělské účely?

⁽¹⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1307/2013 ze dne 17. prosince 2013, kterým se stanoví pravidla pro přímé platby zemědělcům v režimech podpory v rámci společné zemědělské politiky a kterým se zrušují nařízení Rady (ES) č. 637/2008 a nařízení Rady (ES) č. 73/2009 (Úř. věst. 2013, L 347, s. 608).

**Kasační opravný prostředek podaný dne 3. května 2021 Evropskou komisí proti rozsudku Tribunálu
(třetího rozšířeného senátu) vydanému dne 24. února 2021 ve věci T-161/18, Braesch a další
v. Komise**

(Věc C-284/21 P)

(2021/C 252/24)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek: Evropská komise (zástupci: A. Bouchagiar a K. Blanck, zmocněnci)

Další účastníci řízení: Anthony Braesch, Trinity Investments DAC, Bybrook Capital Master Fund LP, Bybrook Capital Hazelton Master Fund LP, Bybrook Capital Badminton Fund LP

Návrhová žádání účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek (dále jen „navrhovatelka“) navrhuje, aby Soudní dvůr:

- zrušil napadený rozsudek;
- sám rozhodl o žalobě podané v řízení v prvním stupni a odmítl ji jako nepřipustnou a
- uložil dalším účastníkům řízení náhradu nákladů řízení.

Důvody kasačního opravného prostředku a hlavní argumenty

Navrhovatelka uplatňuje jediný důvod kasačního opravného prostředku.

Tribunál podle názoru navrhovatelky porušil čl. 108 odst. 2 SFEU a čl. 1 písm. h) procedurálního nařízení ke státní podpoře ⁽¹⁾, když nesprávně kvalifikoval žalobce v řízení v prvním stupni jako „zúčastněné strany“.

Tribunál dospěl na tomto základě k nesprávnému závěru, že žalobci v řízení v prvním stupni jsou podle čl. 263 čtvrtého pododstavce SFEU aktivně legitimováni k podání žaloby proti rozhodnutí Komise C(2017) 4690 final ze dne 4. července 2017 o státní podpoře SA.47677 (2017/N), kterým se schvaluje slučitelná státní podpora poskytnutá Itálií ve prospěch Banca Monte dei Paschi di Siena.

⁽¹⁾ Nařízení Rady (EU) 2015/1589 ze dne 13. července 2015, kterým se stanoví prováděcí pravidla k článku 108 Smlouvy o fungování Evropské unie (Úř. věst. 2015, L 248, s. 9).

Žaloba podaná dne 4. května 2021 – Evropská komise v. Francouzská republika**(Věc C-286/21)**

(2021/C 252/25)

*Jednací jazyk: francouzština***Účastnice řízení***Žalobkyně:* Evropská komise (zástupci: O. Beynet, M. Noll-Ehlers, zmocněnci)*Žalovaná:* Francouzská republika**Návrhová žádání**

V projednávané věci Komise navrhuje, aby Soudní dvůr:

- zaprvé určil, že Francouzská republika tím, že systematicky a trvale překračovala denní mezní hodnotu jemných částic (PM10) od 1. ledna 2005 v aglomeraci a zóně kvality ovzduší Paříž (FR04A01/FR11ZAG01) a od 1. ledna 2005 do roku 2016 včetně v oblasti Martinik/Fort-de-France (FR39N10/FR02ZAR01), nadále neplnila povinnosti, které pro ni vyplývají z čl. 13 odst. 1 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2008/50/ES ze dne 21. května 2008 o kvalitě vnějšího ovzduší a čistším ovzduší pro Evropu ⁽¹⁾, ve spojení s přílohou XI uvedené směrnice,
- zadruhé určil, že Francouzská republika v těchto dvou oblastech od 11. června 2010 neplnila povinnosti, které pro ni vyplývají z čl. 23 odst. 1 druhého pododstavce směrnice 2008/50/ES, ve spojení s její přílohou XV, a zejména povinnost dbát na to, aby období překročení bylo co možná nejkratší.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Pokud jde o Paříž, denní mezní hodnota byla nepřetržitě překračována od roku 2005 do data posledních dostupných údajů, tedy do roku 2019. Je třeba mimoto konstatovat, že odchylka od přípustného překračování denní hodnoty v oblasti Paříž je vysoká (počet překročení představuje dvojnásobek počtu povolených překročení) a od roku 2015 se nezlepšila. Pokud jde o oblast Martinik, denní mezní hodnota byla nepřetržitě překračována až do roku 2016 (s výjimkou roku 2008).

V obou oblastech Paříž a Martinik byly mezní hodnoty pro PM10 překračovány v okamžiku uplynutí lhůty pro odpověď na odůvodněné stanovisko. V daném okamžiku měla Francie vypracovat a oznámit plány. Z analýzy vyplývá, že Francie takové plány nepřijala. Opatření přijatá Francií (na vnitrostátní a regionální úrovni) nezajistila, aby období překročení bylo co nejkratší, jak vyžadují ustanovení směrnice 2008/50/ES.

⁽¹⁾ Úř. věst. 2008, L 152, s. 1.

TRIBUNÁL

Rozsudek Tribunálu ze dne 12. května 2021 – Sun Stars & Sons v. EUIPO – Carpathian Springs (AQUA CARPATICA)(Věc T-637/19) ⁽¹⁾

(„Ochranná známka Evropské unie – Námitkové řízení – Přihláška trojrozměrné ochranné známky Evropské unie AQUA CARPATICA – Dřívější trojrozměrná ochranná známka Evropské unie a vnitrostátní ochranná známka VODAVODA – Relativní důvod pro zamítnutí zápisu – Neexistence nebezpečí záměny – Článek 8 odst. 1 písm. b) nařízení (ES) č. 207/2009 [nyní čl. 8 odst. 1 písm. b) nařízení (EU) 2017/1001]“)

(2021/C 252/26)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Žalobkyně: Sun Stars & Sons Pte Ltd (Singapur, Singapur) (zástupkyně: M. Maček a C. Saettel, advokátky)

Žalovaný: Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (zástupci: J. Crespo Carrillo a V. Ruzek, zmocněnci)

Další účastnice řízení před odvolacím senátem EUIPO, vystupující jako vedlejší účastnice před Tribunálem: Carpathian Springs SA (Vatra Dornei, Rumunsko) (zástupci: D. Bogdan, G. Bozocica a M. Stănescu, advokáti)

Předmět věci

Žaloba podaná proti rozhodnutí čtvrtého odvolacího senátu EUIPO ze dne 6. srpna 2019 (věc R 317/2018-4) týkajícímu se námitkového řízení mezi společnostmi Sun Stars & Sons a Carpathian Springs.

Výrok

- 1) Žaloba se zamítá.
- 2) Společnosti Sun Stars & Sons Pte Ltd se ukládá náhrada nákladů řízení.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 399, 25.11.2019.

Rozsudek Tribunálu ze dne 12. května 2021 – Sun Stars & Sons v. EUIPO – Valvis Holding (AC AQUA AC)(Věc T-638/19) ⁽¹⁾

(„Ochranná známka Evropské unie – Námitkové řízení – Přihláška trojrozměrné ochranné známky Evropské unie AC AQUA AC – Dřívější trojrozměrná ochranná známka Evropské unie a vnitrostátní ochranná známka VODAVODA – Relativní důvod pro zamítnutí zápisu – Neexistence nebezpečí záměny – Článek 8 odst. 1 písm. b) nařízení (ES) č. 207/2009 [nyní čl. 8 odst. 1 písm. b) nařízení (EU) 2017/1001]“)

(2021/C 252/27)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Žalobkyně: Sun Stars & Sons Pte Ltd (Singapur, Singapur) (zástupkyně: M. Maček a C. Saettel, advokátky)

Žalovaný: Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (zástupci: J. Crespo Carrillo a V. Ruzek, zmocněnci)

Další účastnice řízení před odvolacím senátem EUIPO, vystupující jako vedlejší účastnice před Tribunálem: Valvis Holding SA (Bukurešť, Rumunsko) (zástupci: D. Bogdan, G. Bozocea a M. Stănescu, advokáti)

Předmět věci

Žaloba podaná proti rozhodnutí čtvrtého odvolacího senátu EUIPO ze dne 6. srpna 2019 (věc R 649/2018-4) týkajícímu se námitkového řízení mezi společností Sun Stars & Sons a Valvis Holding.

Výrok

- 1) Žaloba se zamítá.
- 2) Společnosti Valvis Holding SA se ukládá náhrada nákladů řízení.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 399, 25.11.2019.

Rozsudek Tribunálu ze dne 12. května 2021 – Metamorfoza v. EUIPO – Tiesios kreivės (MUSEUM OF ILLUSIONS)

(Věc T-70/20) ⁽¹⁾

(„Ochranná známka Evropské unie – Námitkové řízení – Přihláška obrazové ochranné známky Evropské unie MUSEUM OF ILLUSIONS – Starší obrazová ochranná známka Evropské unie MUSEUM OF ILLUSIONS – Neexistence nebezpečí záměny – Článek 8 odst. 1 písm. b) nařízení (ES) č. 207/2009 [nyní čl. 8 odst. 1 písm. b) nařízení (EU) 2017/1001] – Článek 95 nařízení 2017/1001“)

(2021/C 252/28)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Žalobkyně: Metamorfoza d.o.o. (Záhřeb, Chorvatsko) (zástupce: A. Bijelić, advokát)

Žalovaný: Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (zástupci: L. Rampini a V. Ruzek, zmocněnci)

Další účastnice řízení před odvolacím senátem EUIPO: Tiesios kreivės (Vilnius, Litva)

Předmět věci

Žaloba podaná proti rozhodnutí druhého odvolacího senátu EUIPO ze dne 2. prosince 2019 (věc R 663/2019-2) týkajícímu se námitkového řízení mezi společnostmi Tiesios kreivės a Metamorfoza.

Výrok

- 1) Rozhodnutí druhého odvolacího senátu Úřadu Evropské unie pro duševní vlastnictví (EUIPO) ze dne 2. prosince 2019 (věc R 663/2019-2) se zrušuje.
- 2) Každý účastník řízení ponese vlastní náklady řízení.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 103, 30.3.2020.

Rozsudek Tribunálu ze dne 12. května 2021 – Tornado Boats International v. EUIPO – Haygreen (TORNADO)(Věc T-167/20) ⁽¹⁾**(„Ochranná známka Evropské unie – Řízení o prohlášení neplatnosti – Obrazová ochranná známka Evropské unie TORNADO – Absolutní důvod neplatnosti – Absence dobré víry – Článek 52 odst. 1 písm. b) nařízení (ES) č. 207/2009 [nyní čl. 59 odst. 1 písm. b) nařízení (EU) 2017/1001]“)**

(2021/C 252/29)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Žalobkyně: Tornado Boats International ApS (Lystrup, Dánsko) (zástupce: M. Hoffgaard Rasmussen, advokát)

Žalovaný: Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (zástupci: A. Folliard Monguiral a V. Ruzek, zmocněnci)

Další účastník řízení před odvolacím senátem EUIPO, vystupující jako vedlejší účastník před Tribunálem: David Haygreen (Colwyn Bay, Spojené království) (zástupce: R. Harrison, solicitor)

Předmět věci

Žaloba podaná proti rozhodnutí prvního odvolacího senátu EUIPO ze dne 17. ledna 2020 (věc R 1169/2018-1), týkajícímu se řízení o prohlášení neplatnosti mezi D. Haygreenem a společností Tornado Boats International

Výrok

- 1) Žaloba se odmítá.
- 2) Společnost Tornado Boats International ApS ponese vlastní náklady řízení a nahradí náklady řízení vynaložené Úřadem Evropské unie pro duševní vlastnictví (EUIPO).
- 3) David Haygreen ponese vlastní náklady řízení.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 175, 25.5.2020.

Rozsudek Tribunálu ze dne 12. května 2021 – Bavaria Weed v. EUIPO – (BavariaWeed)(Věc T-178/20) ⁽¹⁾**(„Ochranná známka Evropské unie – Přihláška obrazové ochranné známky Evropské unie BavariaWeed – Absolutní důvod pro zamítnutí zápisu – Ochranná známka, která je v rozporu s veřejným pořádkem – Článek 7 odst. 1 písm. f) nařízení (EU) 2017/1001 – Článek 7 odst. 2 nařízení 2017/1001“)**

(2021/C 252/30)

Jednací jazyk: němčina

Účastníci řízení

Žalobkyně: Bavaria Weed GmbH (Herrsching am Ammersee, Německo) (zástupce: J. Wolhändler, advokát)

Žalovaný: Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (zástupkyně: A. Söder, zmocněnkyně)

Předmět věci

Žaloba podaná proti rozhodnutí pátého odvolacího senátu EUIPO ze dne 22. ledna 2020 (věc R 1458/2019-5) týkajícímu se přihlášky obrazového označení BavariaWeed jako ochranné známky Evropské unie.

Výrok

- 1) Žaloba se zamítá.
- 2) Společnosti Bavaria Weed GmbH se ukládá náhrada nákladů řízení.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 191, 8.6.2020.

**Usnesení Tribunálu ze dne 8. dubna 2021 – Target Ventures Group v. EUIPO – Target Partners
(TARGET VENTURES)**

(Věc T-274/19) ⁽¹⁾

**(„Ochranná známka Evropské unie – Řízení o prohlášení neplatnosti – Prohlášení o vzdání se zpochybněné
ochranné známky – Nevydání rozhodnutí ve věci samé“)**

(2021/C 252/31)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Žalobkyně: Target Ventures Group Ltd (Road Town, Britské Panenské ostrovy) (zástupci: T. Dolde a P. Homann, advokáti)

Žalovaný: Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (zástupce: P. Sipos, zmocněnec)

Další účastnice řízení před odvolacím senátem, vystupující jako vedlejší účastnice před Tribunálem: Target Partners GmbH (Mnichov, Německo) (zástupci: A. Klett a C. Mikyska, advokáti)

Předmět věci

Žaloba podaná proti rozhodnutí druhého odvolacího senátu EUIPO ze dne 4. února 2019 (věc R 1685/2017-2) týkajícímu se řízení o prohlášení neplatnosti mezi společnostmi Target Ventures Group a Target Partners.

Výrok

- 1) O žalobě již není namístě rozhodovat.
- 2) Společnosti Target Ventures Group Ltd a Target Partners GmbH ponесou vlastní náklady řízení a každá z nich nahradí polovinu nákladů řízení vynaložených Úřadem Evropské unie pro duševní vlastnictví (EUIPO).

⁽¹⁾ Úř. věst. C 213, 24.6.2019.

Usnesení Tribunálu ze dne 6. května 2021 – Groupe Canal + v. Komise

(Věc T-358/19) ⁽¹⁾

**(„Hospodářská soutěž – Kartelové dohody – Distribuce televizního vysílání – Rozhodnutí, kterým se
závazky prohlašují za závazné – Zpětvzetí napadeného aktu – Nevydání rozhodnutí ve věci samé“)**

(2021/C 252/32)

Jednací jazyk: francouzština

Účastnice řízení

Žalobkyně: Groupe Canal + SA (Issy les Moulineaux, Francie) (zástupci: P. Wilhelm, P. Gassenbach a O. de Juvigny, advokáti)

Žalovaná: Evropská komise (zástupci: A. Dawes, C. Urraca Caviedes a L. Wildpanner, zmocněnci)

Předmět věci

Návrh podaný na základě článku 263 SFEU a znějící na zrušení rozhodnutí Komise ze dne 7. března 2019 týkajícího se řízení podle článku 101 SFEU a článku 53 Dohody o EHP (věc AT.40023 – Přeshraniční přístup k placenému televiznímu vysílání), kterým se závazky nabídnuté společnostmi The Walt Disney Company, The Walt Disney Company Limited, Universal Studios International B.V., Universal Studios Limited and Comcast Corporation, CPT Holdings Inc., Colgems Productions Limited, Sony Corporation, Warner Bros. International Television Distribution Inc., Warner Media LLC, Sky UK Limited a Sky Limited prohlašují za právně závazné.

Výrok

- 1) Není již důvodné rozhodnout ve věci samé.
- 2) Není již důvodné rozhodnout o návrhu Francouzské republiky na vstup do řízení jako vedlejší účastnice.
- 3) Evropské komisi se ukládá náhrada nákladů řízení, včetně nákladů řízení vynaložených společnostmi Groupe Canal +, s výjimkou nákladů řízení souvisejících s návrhem na vstup vedlejšího účastníka do řízení.
- 4) Společnost Groupe Canal +, Komise a Francouzská republika ponесou každá vlastní náklady řízení související s návrhem na vstup vedlejšího účastníka do řízení.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 270, 12.8.2019.

Usnesení Tribunálu ze dne 4. května 2021 – Asoliva a Anieracv. Komise

(Věc T-822/19) ⁽¹⁾

(„Žaloba na neplatnost – Zemědělství – Zařazení do jedné ze tří kategorií extra panenského olivového oleje – Prováděcí opatření – Nedostatek osobního dotčení – Nepřípustnost“)

(2021/C 252/33)

Jednací jazyk: španělština

Účastnice řízení

Žalobkyně: Asociación Española de la Industria y Comercio Exportador de Aceite de Oliva (Asoliva) (Madrid, Španělsko), Asociación Nacional de Industriales Envasadores y Refinadores de Aceites Comestibles (Anierac) (Madrid) (zástupce: V. Rodríguez Fuentes, advokát)

Žalovaná: Evropská komise (zástupci: M. Konstantinidis, F. Castilla Contreras a M. Morales Puerta, zmocněnci)

Předmět věci

Žaloba na základě článku 263 SFEU, která zní na zrušení čl. 1 odst. 1 písm. b) prováděcího nařízení Komise (EU) 2019/1604 ze dne 27. září 2019, kterým se mění nařízení (EHS) č. 2568/91 o charakteristikách olivového oleje a olivového oleje z pokrutin a o příslušných metodách analýzy (Úř. věst. 2019, L 250, s. 14).

Výrok

- 1) Žaloba se odmítá jako nepřipustná.
- 2) Asociación Española de la Industria y Comercio Exportador de Aceite de Oliva (Asoliva) a Asociación Nacional de Industriales Envasadores y Refinadores de Aceites Comestibles (Anierac) se ukládá náhrada nákladů řízení.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 27, 27.1.2020.

Usnesení Tribunálu ze dne 26. dubna 2021 – Jouvin v. Komise**(Věc T-472/20 a T-472/20 AJ II) ⁽¹⁾****(„Žaloba na neplatnost – Hospodářská soutěž – Kartelové dohody – Trh vyzvedávání, sledování a doručování balíků – Rozhodnutí o zamítnutí stížnosti – Žaloba po právní stránce zjevně zcela neopodstatněná – Žádost o bezplatnou právní pomoc podaná po podání žaloby“)****(2021/C 252/34)***Jednací jazyk: francouzština***Účastníci řízení***Žalobce:* Frédéric Jouvin (Clichy, Francie) (zástupce: L. Bôle Richard, advokát)*Žalovaná:* Evropská komise (zástupci: B. Ernst, A. Keidel a A. Boitos, zmocněnci)**Předmět věci**

Návrh na základě článku 263 SFEU znějící na zrušení rozhodnutí Komise C(2020) 3503 final ze dne 28. května 2020, kterým se zamítá stížnost podaná žalobcem týkající se údajného porušení článku 101 SFEU.

Výrok

- 1) Žaloba se zamítá jako po právní stránce zjevně zcela neopodstatněná.
- 2) Žádost o právní pomoc se zamítá.
- 3) Frédéricu Jouvinovi se ukládá náhrada nákladů řízení.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 423, 7.12.2020.

Usnesení předsedy Tribunálu ze dne 5. května 2021 – Ovsjannikov v. Rada**(Věc T-714/20 R)****(„Řízení o předběžných opatřeních – Společná zahraniční a bezpečnostní politika – Omezující opatření přijatá vzhledem k situaci na Ukrajině – Zmrazení finančních prostředků – Návrh na odklad vykonatelnosti – Neexistence naléhavosti“)****(2021/C 252/35)***Jednací jazyk: španělština***Účastníci řízení***Žalobce:* Dmitrij Vladimirovič Ovsjannikov (Moskva, Rusko) (zástupci: J. Iriarte Ángel a E. Delage González, advokáti)

Žalovaná: Rada Evropské unie (zástupkyně: H. Marcos Fraile a P. Mahnič, zmocněnkyně)

Předmět

Návrh podaný na základě článků 278 a 279 SFEU a znějící na odklad vykonatelnosti rozhodnutí Rady 2014/145/SZBP ze dne 17. března 2014 o omezujících opatřeních vzhledem k činnostem narušujícím nebo ohrožujícím územní celistvost, svrchovanost a nezávislost Ukrajiny (Úř. věst. 2014, L 78, s. 16), nařízení Rady (EU) č. 269/2014 ze dne 17. března 2014 o omezujících opatřeních vzhledem k činnostem narušujícím nebo ohrožujícím územní celistvost, svrchovanost a nezávislost Ukrajiny (Úř. věst. 2014, L 78, s. 6), rozhodnutí Rady (SZBP) 2017/2163 ze dne 20. listopadu 2017, kterým se mění rozhodnutí 2014/145 (Úř. věst. 2017, L 304, s. 51), prováděcího nařízení Rady (EU) 2017/2153 ze dne 20. listopadu 2017, kterým se provádí nařízení č. 269/2014 (Úř. věst. 2017, L 304, s. 3), rozhodnutí Rady (SZBP) 2020/399 ze dne 13. března 2020, kterým se mění rozhodnutí 2014/145 (Úř. věst. 2020, L 78, s. 44), prováděcího nařízení Rady (EU) 2020/398 ze dne 13. března 2020, kterým se provádí nařízení č. 269/2014 (Úř. věst. 2020, L 78, s. 1), rozhodnutí Rady (SZBP) 2020/1269 ze dne 10. září 2020, kterým se mění rozhodnutí 2014/145 (Úř. věst. 2020, L 298, s. 23), prováděcího nařízení Rady (EU) 2020/1267 ze dne 10. září 2020, kterým se provádí nařízení č. 269/2014 (Úř. věst. 2020, L 298, s. 1), rozhodnutí Rady (SZBP) 2020/1368 ze dne 1. října 2020, kterým se mění rozhodnutí 2014/145 (Úř. věst. 2020, L 318, s. 5), a prováděcího nařízení Rady (EU) 2020/1367 ze dne 1. října 2020, kterým se provádí nařízení č. 269/2014 (Úř. věst. 2020, L 318, s. 1), a to v rozsahu, v němž se tyto akty vztahují na žalobce.

Výrok

- 1) Návrh na vydání předběžného opatření se zamítá.
- 2) O nákladech řízení bude rozhodnuto později.

Žaloba podaná dne 25. března 2021 – McCord v. Komise

(Věc T-161/21)

(2021/C 252/36)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Žalobce: Raymond Irvine McCord (Belfast, Spojené království) (zástupce: C. O'Hare, Solicitor)

Žalovaná: Evropská komise

Návrhová žádání

Žalobce navrhuje, aby Tribunál:

- podle článku 263 Smlouvy o fungování Evropské unie zrušil rozhodnutí Evropské komise nebo návrh nařízení ze dne 29. ledna 2021 na uplatnění článku 16 Protokolu o Severním Irsku Dohody o vystoupení Spojeného království Velké Británie a Severního Irsku z Evropské unie a Evropského společenství pro atomovou energii (2019/C 384 I/01) („Dohoda o vystoupení“) a;
- podle článku 263 Smlouvy o fungování Evropské unie zrušil rozhodnutí Evropské komise o tom, že nemá zveřejněnou politiku nebo nařídil, aby Evropská komise zveřejnila politiku o okolnostech, za nichž Komise uplatní článek 16 Protokolu o Severním Irsku;
- podle článku 265 Smlouvy o fungování Evropské unie prohlásil, že Evropská komise nejednala, aby měla zveřejněnou politiku nebo nařídil, aby Evropská komise vypracovala a zveřejnila politiku o okolnostech, za nichž Komise uplatní článek 16 Protokolu o Severním Irsku;

— uložil Komisi náhradu nákladů žalobce, včetně všech přípravných právních nákladů.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby žalobce uvádí, že rozhodnutí nebo návrh nařízení na uplatnění článku 16 Protokolu o Severním Irsku Dohody o vystoupení Spojeného království Velké Británie a Severního Irska z Evropské unie a Evropského společenství pro atomovou energii ⁽¹⁾ ze strany Evropské bylo nepřiměřené a protiprávní. Dále uvádí, že Komise má zveřejnit svou politiku ve vztahu k uplatnění článku 16 Protokolu o Severním Irsku Dohody o vystoupení Spojeného království Velké Británie a Severního Irska z Evropské unie a Evropského společenství.

⁽¹⁾ Dohoda o vystoupení Spojeného království Velké Británie a Severního Irska z Evropské unie a Evropského společenství pro atomovou energii (Úř. věst. C 384, 2019, s. 1).

Žaloba podaná dne 28. dubna 2021 – Illumina v. Komise

(Věc T-227/21)

(2021/C 252/37)

Jednací jazyk: angličtina

Účastnice řízení

Žalobkyně: Illumina, Inc. (Wilmington, Delaware, Spojené státy) (zástupci: D. Beard, QC, a P. Chappatte, advokáti)

Žalovaná: Evropská komise

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- zrušil rozhodnutí Evropské komise ze dne 19. dubna 2021 (věc COMP/M.10188) v řízení podle čl. 22 odst. 3 nařízení č. 139/2004 ⁽¹⁾, kterým souhlasila s žádostí o postoupení případu ze dne 9. března 2021 podle čl. 22 odst. 1 nařízení ES o spojování předloženou Autorité de la concurrence (orgán pro hospodářskou soutěž, Francie) a prohlásila se za příslušnou pro přezkoumání spojení společností Illumina, Inc. a GRAIL, Inc. podle nařízení ES o spojování,
- zrušil ostatních pět rozhodnutí Komise určených Nizozemsku, Belgii, Řecku, Islandu a Norsku, kterými jim bylo umožněno připojit se k žádosti o postoupení případu,
- zrušil žádost o postoupení případu,
- v případě nutnosti zrušil rozhodnutí Komise ze dne 11. března 2021, kterým byla Illumina informována, že Komise obdržela žádost o postoupení případu a jehož právním důsledkem podle čl. 22 odst. 4 druhé věty nařízení ES o spojování bylo, že společnosti Illumina bylo zakázáno spojení podle článku 7 nařízení ES o spojování.
- uložil Komisi náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu své žaloby předkládá žalobkyně čtyři žalobní důvody.

1. První žalobní důvod vychází z toho, že rozhodnutí Komise přezkoumat spojení nespadá do její pravomoci. Rozhodnutí zejména:

- chybně definuje cíl nařízení ES o spojování,

- neuznává, že žádosti o postoupení případu podle článku 22 (a článku 9) nařízení ES o spojování jsou výjimečné a že pravomoci je třeba vykládat restriktivně,
 - je stíženo pochybením, pokud jde o legislativní kontext článku 22 nařízení ES o spojování,
 - chybně vykládá znění článku 22 nařízení ES o spojování,
 - obsahuje výklad Komise, který je v rozporu se zásadami subsidiarity, právní jistoty a proporcionality.
2. Druhý žalobní důvod vychází z toho, že rozhodnutí Komise přezkoumat spojení je neplatné, jelikož o postoupení případu požádal francouzský orgán pro hospodářskou soutěž pozdě nebo rozhodnutí z důvodu prodlení Komise zasahuje do právní jistoty a práva na řádnou správu. Zejména:
- Komise se dopustila nesprávného právního posouzení při výkladu a uplatnění pojmu „oznámení“ uvedeného v čl. 22 odst. 1 nařízení ES o spojování pro určení okamžiku, od kterého začala běžet lhůta 15 pracovních dnů, a nesprávně nedošla k závěru, že žádost je opožděná, takže nemá pravomoc přijmout rozhodnutí.
 - Mimoto, či podpůrně, pokud bylo spojení „oznámeno“ francouzským orgánům (nebo ostatním členským státům) výzvou podle čl. 22 odst. 5 nařízení ES o spojování, prodlení Komise s jejím rozesláním bylo v rozporu se základní zásadou právní jistoty a povinností jednat v přiměřené lhůtě podle zásady řádné správy.
3. Třetí žalobní důvod vychází z toho, že rozhodnutí Komise přezkoumat spojení představuje změnu politiky, která zasahuje legitimního očekávání společnosti Illumina a do právní jistoty, jelikož dne 11. září 2020 učinil komisař Vestager konkrétní a bezpodmínečné prohlášení, podle něhož po zveřejnění nových pokynů nedošlo k jakékoliv změně politiky Komise ohledně postupování případů podle článku 22. Výzva přitom byla zaslána před jejich zveřejněním, tedy v okamžiku, kdy deklarovanou politikou Komise bylo nepodporovat žádosti o postoupení případu od členských států, které podle svých vlastních vnitrostátních právních předpisů nejsou příslušné. Komise tedy prosazovala novou politiku před zveřejněním nových pokynů ohledně článku 22, což je v rozporu s legitimním očekáváním společnosti Illumina a s právní jistotou.
4. Čtvrtý žalobní důvod vychází z toho, že Komise dopustila věcných pochybení a nesprávných posouzení, které zpochybňují základ rozhodnutí Komise přezkoumat spojení. Zejména:
- rozhodnutí nebo žádost jsou protiprávní z důvodu závažných věcných pochybení postihujících výzvu a žádost o postoupení případu nebo z důvodu nespravedlivého řízení / nedodržení práva na obhajobu,
 - Komise nesprávně došla k závěru o existenci dopadu na obchod mezi členskými státy, jelikož nedisponovala průkaznými relevantními důkazy,
 - Komise nesprávně došla k závěru, že spojení může zásadně narušit hospodářskou soutěž, jelikož nedisponovala průkaznými relevantními důkazy.

(¹) Nařízení Rady (ES) č. 139/2004 ze dne 20. ledna 2004 o kontrole spojování podniků (nařízení ES o spojování) (Úř. věst. 2004, L 24, s. 1).

Žaloba podaná dne 4. května 2021 – Fidelity National Information Services v. EUIPO – IFIS (FIS)**(Věc T-237/21)**

(2021/C 252/38)

*Jazyk, ve kterém byla podána žaloba: angličtina***Účastníci řízení**

Žalobkyně: Fidelity National Information Services, Inc. (Jacksonville, Florida, Spojené státy) (zástupce: P. Wilhelm, advokát)

Žalovaný: Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (EUIPO)

Další účastnice řízení před odvolacím senátem: Banca IFIS SpA (Mestre, Itálie)

Údaje týkající se řízení před EUIPO

Příhlašovatelka sporné ochranné známky: Žalobkyně

Sporná ochranná známka: Obrazová ochranná známka Evropské unie FIS – Příhláška č. 13 232 236

Řízení před EUIPO: Námitkové řízení

Napadené rozhodnutí: Rozhodnutí prvního odvolacího senátu EUIPO ze dne 26. února 2021, ve věci R 1460/2020-1

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- napadené rozhodnutí zrušil;
- uložil EUIPO a další účastníci řízení před odvolacím senátem náhradu nákladů řízení vynaložených žalobkyní v souvislosti s tímto odvoláním.

Dovolávaný žalobní důvod

- Porušení čl. 8 odst. 1 písm. b) nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2017/1001.

Žaloba podaná dne 5. května 2021 – Varabei v. Rada**(Věc T-245/21)**

(2021/C 252/39)

*Jednací jazyk: angličtina***Účastníci řízení**

Žalobce: Mikalai Mikalevich Varabei (Novopolotsk, Bělorusko) (zástupci: G. Kremslehner, H. Kühnert, advokáti, a M. Lester QC)

Žalovaná: Rada Evropské unie

Návrhová žádání

Žalobce navrhuje, aby Tribunál:

- s okamžitým účinkem zrušil rozhodnutí Rady (SZBP) 2021/353 ze dne 25. února 2021, kterým se mění rozhodnutí 2012/642/SZBP o omezujících opatřeních vůči Bělorusku ⁽¹⁾, a prováděcí nařízení Rady (EU) 2021/339 ze dne 25. února 2021, kterým se provádí článek 8a nařízení (ES) č. 765/2006 o omezujících opatřeních vůči Bělorusku ⁽²⁾,

— rozhodl, že Rada ponese vlastní náklady řízení a nahradí náklady řízení vynaložené žalobcem.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu své žaloby předkládá žalobce jediný žalobní důvod vycházející ze zjevně nesprávného posouzení. Rada podle žalobce neobjasnila, v jakém smyslu mají jeho obchodní zájmy dokládat, že má prospěch z Lukašenkova režimu nebo že jej podporuje. Žalobce tvrdí, že jeho zájmy v odvětví ropy, přepravy uhlí a bankovníctví naopak nejsou takové povahy či takového rozsahu, aby svědčily o tom, že jakkoli režim podporuje nebo z něj má prospěch.

Podle žalobce navíc nelze jeho zařazení na seznam odůvodnit tím, že je spoluvlastníkem skupiny Bremino. Této skupině nebyly poskytnuty žádné selektivní daňové úlevy ani jiné formy podpory ze strany běloruské státní správy.

⁽¹⁾ Úř. věst. 2021, L 68, s. 189.

⁽²⁾ Úř. věst. 2021, L 68, s. 29.

Žaloba podaná dne 7. května 2021 – Fibrecycle v. EUIPO (BACK 2 NATURE)

(Věc T-248/21)

(2021/C 252/40)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Žalobkyně: Fibrecycle Pty Ltd (Helensvale, Austrálie) (zástupce: T. Stein, advokát)

Žalovaný: Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (EUIPO)

Údaje týkající se řízení před EUIPO

Sporná ochranná známka: Mezinárodní zápis s vyznačením Evropské unie slovní ochranné známky BACK-2-NATURE – Mezinárodní zápis s vyznačením Evropské unie č. 1 485 655

Napadené rozhodnutí: Rozhodnutí druhého odvolacího senátu EUIPO ze dne 3. března 2021, ve věci R 1699/2020-2

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- napadené rozhodnutí zrušil;
- uložil EUIPO náhradu nákladů řízení.

Dovolávaný žalobní důvod

- Porušení čl. 7 odst. 1 písm. b) nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2017/1001.
-

Žaloba podaná dne 11. května 2021 – Aquino v. Parlament**(Věc T-253/21)**

(2021/C 252/41)

*Jednací jazyk: francouzština***Účastníci řízení***Žalobce:* Roberto Aquino (Brusel, Belgie) (zástupkyně: L. Levi, advokátka)*Žalovaný:* Evropský parlament**Návrhová žádání***Žalobce navrhuje, aby Tribunál:**— prohlásil tuto žalobu za přípustnou a opodstatněnou;**a v důsledku toho,**— zrušil rozhodnutí ze dne 7. července 2020, kterým generální ředitel generálního ředitelství pro personál zrušil volbu předsedy výboru zaměstnanců a rozhodl znovu uspořádat tuto volbu;**— zrušil ustavující schůzi konanou dne 14. září 2020 a volby, které se na ní konaly, zejména volbu předsedy výboru zaměstnanců;**— zrušil rozhodnutí ze dne 5. února 2021, kterým se zamítá stížnost podaná žalobcem dne 6. října 2020;**— uložil žalovanému náhradu nemajetkové újmy vyčíslené *ex aequo et bono* na 2 000 eur;**— uložil žalovanému náhradu nákladů řízení.***Žalobní důvody a hlavní argumenty**

Na podporu žaloby předkládá žalobce dva žalobní důvody.

1. První žalobní důvod vycházející z toho, že žalovaný nesplnil povinnost zajistit svým úředníkům a jejich zvoleným zástupcům možnost jmenovat své zástupce svobodně a za dodržení stanovených pravidel. Žalobce se též dovolává porušení článku 4 jednacího řádu výboru zaměstnanců a povinnosti postupovat s řádnou péčí.
2. Druhý žalobní důvod vycházející z porušení práva být vyslechnut a článku 41 Listiny základních práv Evropské unie.

Žaloba podaná dne 10. května 2021 – Armadora Parleros v. Komise**(Věc T-254/21)**

(2021/C 252/42)

*Jednací jazyk: španělština***Účastnice řízení***Žalobkyně:* Armadora Parleros, SL (Santa Eugenia de Ribeira, Španělsko) (zástupce: J. Navas Marqués, advokát)*Žalovaná:* Evropská komise

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- určil, že Evropská komise porušila pro nečinnost článek 118 nařízení č. 1224/2009 upravujícího společnou rybářskou politiku, když neprovedla řádný dohled a kontrolu nad správným uplatňováním této právní úpravy Španělským královstvím, což může představovat akt nepříznivě zasahující do právního postavení společnosti ARMADORA PARLEROS, S.L.;
- určil, že v důsledku tohoto protiprávního jednání Komise vznikla společnosti ARMADORA PARLEROS, S.L., škoda v podobě ušlého zisku z rybolovu štikozubce obecného a makrely v období let 2006 až 2020;
- uložil Evropské komisi povinnost zaplatit obchodní společnosti ARMADORA PARLEROS, S.L., náhradu škody ve výši DEVĚT MILIONŮ OSM SET OSMDEŠÁT JEDEN TISÍC ČTYŘI STA TŘICET ČTYŘI EURA A ŠEDESÁT JEDEN CENT (9 881 434,61 €) spolu s úroky v zákonné sazbě a kapitalizací těchto úroků;
- uložil Evropské komisi náhradu všech vzniklých nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby uplatňuje žalobkyně jediný žalobní důvod.

Žalobkyně totiž namítá, že Evropská komise jednala protiprávně. [Toto protiprávní jednání mělo konkrétně spočívat v] nesplnění její povinnosti dohledu a kontroly ve vztahu ke Španělskému království v souvislosti s účinným uplatňováním společné rybářské politiky, a konkrétně nařízení Rady č. 2847/93 ze dne 12. října 1993 o zavedení kontrolního režimu pro společnou rybářskou politiku (Úř. věst. 1993, L 261, s. 1; Zvl. vyd. 04/05, s. 118) a nařízení Rady č. 1224/2009 ze dne 20. listopadu 2009 o zavedení kontrolního režimu Společenství k zajištění dodržování pravidel společné rybářské politiky (Úř. věst. 2009, L 343, s. 1). Žalobkyně v této souvislosti speciálně poukazuje na „neověřování výkonu motorů plavidel lovcích vlečnými sítěmi ve vodách Kantábrie a Severovýchodu“.

V důsledku tohoto neplnění povinností vznikla žalobkyni v období let 2006 až 2020 škoda způsobená nemožností využívat plavidlo „Vianto Tercero“, které z důvodu nesprávného uplatňování společné rybářské politiky muselo být vyřazeno z provozu, takže naprosto vůbec nebylo používáno. Všechny tyto okolnosti vedly k tomu, že společnosti ARMADORA PARLEROS S.L. vznikla škoda.

Žaloba podaná dne 14. května 2021 – Basaglia v. Komise

(Věc T-257/21)

(2021/C 252/43)

Jednací jazyk: italština

Účastníci řízení

Žalobce: Giorgio Basaglia (Milán, Itálie) (zástupci: G. Balossi, F. Fimmanò a G. Borriello, advokáti)

Žalovaná: Evropská komise

Návrhová žádání

Žalobce navrhuje, aby Tribunál uložil Evropské komisi povinnost nahradit škodu, kterou utrpěl Ing. Giorgio Basaglia z důvodů uvedených v žalobě, na základě mimosmluvní odpovědnosti v celkové výši nejméně 5 013 328,64 eur.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládá žalobce jeden žalobní důvod a kapitolu týkající se vyčíslení utrpěné škody.

K mimosmluvní odpovědnosti v projednávaném případě uvádí žalobce následující:

- rozsudkem ze dne 23. září 2020 (věc T-727/19, *Basaglia v. Komise*) Tribunál zrušil rozhodnutí Evropské komise o zamítnutí žádosti o přístup k dokumentům podané žalobcem;
- tento rozsudek zejména potvrdil protiprávnost jednání Komise, jelikož jednostranně omezila žalobcovo právo na přístup k požadovaným dokumentům;
- z uvedeného protiprávního jednání vyplývá zjevná škoda jak v trestním řízení vedeném proti žalobci, tak v řízení u Účetního dvora týkajícího se ztrát na úkor veřejných financí, jelikož ve všech těchto třech řízeních bylo nemožné, aby žalobce plně uplatnil svou obhajobu; a
- mezi protiprávním jednáním a tvrzenou škodou existuje zjevná příčinná souvislost.

Žaloba podaná dne 17. května 2021 – Neolith Distribution v. EUIPO (Vyobrazení ornamentálního vzoru)

(Věc T-259/21)

(2021/C 252/44)

Jednací jazyk: španělština

Účastníci řízení

Žalobkyně: Neolith Distribution, SL (Madrid, Španělsko) (zástupce: N. Fernández Fernández-Pacheco, advokát)

Žalovaný: Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (EUIPO)

Údaje týkající se řízení před EUIPO

Sporná ochranná známka: Přihláška obrazové ochranné známky Evropské unie (Vyobrazení ornamentálního vzoru) – přihláška č. 18 162 188

Napadené rozhodnutí: Rozhodnutí čtvrtého odvolacího senátu EUIPO ze dne 12. března 2021 ve věci R 2155/2020-4

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- zrušil napadené rozhodnutí;
- nařídil EUIPO, aby povolil jako právoplatný zápis ochranné známky Evropské unie tvořené vzorem č. 18 162 188 pro všechny výrobky třídy 19, pro které je požadována ochrana;
- uložil žalovanému náhradu nákladů řízení před EUIPO a před Tribunálem.

Dovolávaný žalobní důvod

Porušení čl. 7 odst. 1 písm. b) nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2017/1001.

Žaloba podaná dne 18. května 2021 – Ryanair v. Komise**(Věc T-268/21)**

(2021/C 252/45)

*Jednací jazyk: angličtina***Účastnice řízení**

Žalobkyně: Ryanair DAC (Swords, Irsko) (zástupci: E. Vahida, F. C. Laprévote, V. Blanc, S. Rating a I. G. Metaxas-Maranghidis, advokáti)

Žalovaná: Evropská komise

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- zrušil rozhodnutí žalované ze dne 22. prosince 2020 o státní podpoře SA.59029 – Itálie – COVID-19 – Režim náhrady škody *ve prospěch leteckých společností s italskou provozní licencí* ⁽¹⁾ a
- uložil žalované náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládá žalobkyně čtyři žalobní důvody.

1. První žalobní důvod vychází z toho, že žalovaná porušila zvláštní ustanovení SFEU a obecné zásady evropského práva, které jsou základem liberalizace letecké dopravy v EU od konce 80. let 20. století (tj. zásada zákazu diskriminace, volný pohyb služeb – který se na leteckou dopravu uplatňuje na základě nařízení 1008/2008 ⁽²⁾ – a svoboda usazování).
2. Druhý žalobní důvod vychází z toho, že žalovaná nesprávně uplatnila čl. 107 odst. 2 písm. b) SFEU a dopustila se při přezkumu přiměřenosti podpory a škody způsobené krizí COVID-19 zjevně nesprávného posouzení.
3. Třetí žalobní důvod vychází z toho, že žalovaná pochybila, pokud navzdory závažným obtížím nezhájila formální vyšetřovací řízení, a porušila procesní práva žalobkyně.
4. Čtvrtý žalobní důvod vychází z toho, že žalovaná porušila povinnost uvést odůvodnění.

⁽¹⁾ Úř. věst. 2021, C 77, s. 6.

⁽²⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1008/2008 ze dne 24. září 2008 o společných pravidlech pro provozování leteckých služeb ve Společenství (přepracované znění) (Text s významem pro EHP) (Úř. věst. 2008, L 293, s. 3).

Usnesení Tribunálu ze dne 5. května 2021 – Anastasiou v. Komise a ECB**(Věc T-149/14) ⁽¹⁾**

(2021/C 252/46)

Jednací jazyk: angličtina

Předseda prvního rozšířeného senátu rozhodl o vyškrtnutí věci.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 159, 26.5.2014.

Usnesení Tribunálu ze dne 5. května 2021 – Pavlides v. Komise a ECB**(Věc T-150/14) ⁽¹⁾**

(2021/C 252/47)

Jednací jazyk: angličtina

Předseda prvního rozšířeného senátu rozhodl o vyškrtnutí věci.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 159, 26.5.2014.

Usnesení Tribunálu ze dne 5. května 2021 – Vassiliou v. Komise a ECB**(Věc T-151/14) ⁽¹⁾**

(2021/C 252/48)

Jednací jazyk: angličtina

Předseda prvního rozšířeného senátu rozhodl o vyškrtnutí věci.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 159, 26.5.2014.

Usnesení Tribunálu ze dne 5. května 2021 – Medilab v. Komise a ECB**(Věc T-152/14) ⁽¹⁾**

(2021/C 252/49)

Jednací jazyk: angličtina

Předseda prvního rozšířeného senátu rozhodl o vyškrtnutí věci.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 159, 26.5.2014.

Usnesení Tribunálu ze dne 28. dubna 2021 – Tsilikas v. Komise**(Věc T-514/16) ⁽¹⁾**

(2021/C 252/50)

Jednací jazyk: francouzština

Předseda osmého senátu nařídil vyškrtnutí věci.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 388, 3.11.2014 (věc původně zapsaná u Soudu pro veřejnou službu Evropské unie pod číslem F-74/14 a postoupená Tribunálu Evropské unie dne 1. 9. 2016).

Usnesení Tribunálu ze dne 6. května 2021 – Tsilikas v. Komise**(Věc T-534/16) ⁽¹⁾**

(2021/C 252/51)

Jednací jazyk: francouzština

Předseda osmého senátu rozhodl o vyškrtnutí věci.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 89, 16.3.2015 (věc původně zaregistrovaná před Soudem pro veřejnou službu Evropské unie pod číslem F-11/15 a postoupená Tribunálu Evropské unie dne 1.9.2016).

Usnesení Tribunálu ze dne 30. dubna 2021 – Aycinena a další v. Komise**(Věc T-537/16) ⁽¹⁾**

(2021/C 252/52)

Jednací jazyk: francouzština

Předseda osmého senátu rozhodl o vyškrtnutí věci.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 89, 16.3.2015 (věc původně zapsaná u Soudu pro veřejnou službu Evropské unie pod číslem F-14/15 a postoupená Tribunálu Evropské unie dne 1. 9. 2016).

Usnesení Tribunálu ze dne 27. dubna 2021 – Guillen Lazo v. Parlament**(Věc T-541/16) ⁽¹⁾**

(2021/C 252/53)

Jednací jazyk: francouzština

Předseda osmého senátu nařídil vyškrtnutí věci.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 127, 20.4.2015 (věc původně zapsaná u Soudu pro veřejnou službu Evropské unie pod číslem F-22/15 a postoupená Tribunálu Evropské unie dne 1. 9. 2016).

Usnesení Tribunálu ze dne 6. května 2021 – Miranda Garcia v. Soudní dvůr Evropské unie**(Věc T-547/16) ⁽¹⁾**

(2021/C 252/54)

Jednací jazyk: francouzština

Předseda osmého senátu rozhodl o vyškrtnutí věci.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 190, 8.6.2015 (věc původně zaregistrovaná před Soudem pro veřejnou službu Evropské unie pod číslem F-53/15 a postoupená Tribunálu Evropské unie dne 1.9.2016).

Usnesení Tribunálu ze dne 5. května 2021 – APG Intercon a další v. Rada a další**(Věc T-147/18) ⁽¹⁾**

(2021/C 252/55)

Jednací jazyk: angličtina

Předseda prvního senátu nařídil vyškrtnutí věci.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 166, 14.5.2018.

Usnesení Tribunálu ze dne 5. května 2021 – Scordis, Papapetrou & Co a další v. Rada a další**(Věc T-179/18) ⁽¹⁾**

(2021/C 252/56)

Jednací jazyk: angličtina

Předseda prvního senátu nařídil vyškrtnutí věci.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 166, 14.5.2018.

Usnesení Tribunálu ze dne 5. května 2021 – Papaconstantinou a další v. Rada a další**(Věc T-188/18) ⁽¹⁾**

(2021/C 252/57)

Jednací jazyk: angličtina

Předseda prvního senátu rozhodl o vyškrtnutí věci.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 166, 14.5.2018.

Usnesení Tribunálu ze dne 5. května 2021 Vital Capital Investments a další v. Rada a další**(Věc T-196/18) ⁽¹⁾**

(2021/C 252/58)

Jednací jazyk: angličtina

Předseda prvního senátu rozhodl o vyškrtnutí věci.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 166, 14.5.2018.

Usnesení Tribunálu ze dne 12. května 2021 – JV Voscf a další v. Rada a další**(Věc T-197/18) ⁽¹⁾**

(2021/C 252/59)

Jednací jazyk: angličtina

Předseda prvního senátu nařídil vyškrtnutí věci.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 190, 4.6.2018.

Usnesení Tribunálu ze dne 5. května 2021 – Nessim Daoud a další v. Rada a další**(Věc T-208/18) ⁽¹⁾**

(2021/C 252/60)

Jednací jazyk: angličtina

Předseda prvního senátu rozhodl o vyškrtnutí věci.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 211, 18.6.2018.

Usnesení Tribunálu ze dne 20. dubna 2021 – Compass Overseas Holdings a další v. Komise**(Věc T-702/19) ⁽¹⁾**

(2021/C 252/61)

Jednací jazyk: angličtina

Předsedkyně druhého senátu rozhodla o vyškrtnutí věci.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 10, 13.1.2020.

Usnesení Tribunálu ze dne 29. dubna 2021 – Applia v. Komise**(Věc T-139/20) ⁽¹⁾**

(2021/C 252/62)

Jednací jazyk: angličtina

Předseda sedmého senátu rozhodl o vyškrtnutí věci.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 161, 11.5.2020.

Usnesení Tribunálu ze dne 29. dubna 2021 – Applia v. Komise**(Věc T-140/20) ⁽¹⁾**

(2021/C 252/63)

Jednací jazyk: angličtina

Předseda sedmého senátu rozhodl o vyškrtnutí věci.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 161, 11.5.2020.

Usnesení Tribunálu ze dne 29. dubna 2021 – Applia v. Komise**(Věc T-141/20) ⁽¹⁾**

(2021/C 252/64)

Jednací jazyk: angličtina

Předseda sedmého senátu rozhodl o vyškrtnutí věci.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 161, 11.5.2020.

Usnesení Tribunálu ze dne 29. dubna 2021 – Applia v. Komise**(Věc T-142/20) ⁽¹⁾**

(2021/C 252/65)

Jednací jazyk: angličtina

Předseda sedmého senátu rozhodl o vyškrtnutí věci.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 161, 11.5.2020.

Usnesení Tribunálu ze dne 11. května 2021 – Da Silva Carreira v. Komise**(Věc T-260/20) ⁽¹⁾**

(2021/C 252/66)

Jednací jazyk: francouzština

Předseda prvního senátu rozhodl o vyškrtnutí věci.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 215, 29.6.2020.

Usnesení Tribunálu ze dne 6. května 2021 – Precisis v. EUIPO – Easee (EASEE)**(Věc T-66/21) ⁽¹⁾**

(2021/C 252/67)

Jednací jazyk: angličtina

Předseda desátého senátu rozhodl o vyškrtnutí věci.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 88, 15.3.2021.

